

Giới thiệu Cực Hạn Cường Giả Convert

Một thân kim sắc lạc ấn, mang đến cho hần các loại kì tích....

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thương hải tang điền

Chương 1: Thương hải tang điền

Tác giả: Ngây thơ Tu La

Nhìn chu vi hoàn cảnh lạ lẫm, Hứa Cường hơi thở dài một hơi, thật không ngờ đã là biến cả thay đổi ruộng dâu.

"Hứa Cường, khoái phải đi!" Đang ở Hứa Cường cảm thán thời gian, một thanh niên từ hai bên trái phải chạy ra hô.

Dạ, Hứa Cường đáp ứng một tiếng, liền theo cái này chạy đến thanh niên đi tới một trống trải trên quảng trường, kinh qua tông môn trắc thí, cũng là một lần khảo nghiệm cuối cùng sau đó là có thể chính thức tiến nhập tông môn, không hợp cách cũng sẽ bị đá ra tông môn, không hề cung cấp bảo hộ, tùy ý kỳ tự sinh tự diệt, thế nhưng không hợp cách chỉ có rất ít người, có thể bị cọn lựa đến nơi đây cũng nói rõ một ít thiên phú của bọn họ là cùng loại trung đứng đầu.

Tất cả mọi người đang cố gắng tranh thủ cơ hội này, thế nhưng bọn hần bây giờ cho nhau trong lúc đó nhưng không có hực hực với nhau, vì vậy nhập môn khảo nghiệm là tuyển ra có thể người tu luyện tài mà thôi. Không bị chọn người trên cũng chỉ có số ít, những người này cũng chỉ có thể cú buồn bã rồi đi.

Bọn hần bây giờ sẽ phải rời khỏi cái này đến lúc tu luyện nơi, chính thức tiến vào tông môn ở giữa, ngày hôm nay tương sẽ có người tới đài lĩnh bọn họ tiến nhập chân chính tông môn.

Cái này đến lúc tu luyện nơi ở giữa, rất nhiều người đều ở nghị luận âm ỉ, dù sao đây là bọn hần sau đó yếu sinh hoạt tông môn. Đang lúc bọn hần thảo luận thời gian, có người phát hiện trên đầu của mình đột nhiên thối qua lại nhất tầng lớn bóng ma, giả nhanh chóng đưa tới chú ý của mọi người, ngẩng đầu nhìn thời gian, bọn họ đều trợn to mắt nhìn bầu trời đông tây, đó là một con thuyền cự thuyền, đi ở bát ngát bầu trời ở giữa, lúc này đã vững vàng đình lưu tại đỉnh đầu của bọn họ thượng.

Bầu trời hạm to! Nhìn trên bầu trời hạm to, Hứa Cường trong lòng âm thầm kinh hãi, thật không ngờ thứ này gặp phải, thế giới này rốt cuộc biến thành cái dạng gì a, thứ này thế nhưng tung hoành thiên hạ đại sát khí a! Đây chính là chỉ có ở trong sách mới có thể thấy a!

Đang lúc bọn hần nghị luận âm ỉ thời gian, mọi người cũng cảm giác mình thân thể nhẹ một chút, giống như là yếu bay lên như nhau, đối mặt loại tình huống này, rất nhiều người đều là cuống quýt giùng giàng, lúc này một đạo có thanh âm uy nghiêm truyền tới "Đều không nên chống cự, đây là mang bọn người rời đi nơi này, đảo tông môn ở giữa khứ!" Đây là phụ trách trưởng lão của bọn họ, tất cả mọi người nhận được thanh âm của hần.

Nghe nói như thế, chính đang chống cự mọi người bỏ qua chống lại, tùy ý thân thể của chính mình thượng di động, lúc này, bầu trời hạm to dưới đáy cũng mở một lỗ hồng, đem bọn họ hút vào thân tàu ở giữa khứ.

Đội được tất cả mọi người lên rồi, dưới đáy lỗ hồng cũng tự động khép lại, mà đài lĩnh trưởng lão của bọn họ tắc thị từng cái một ở hạm to ở giữa an bài nơi ở, cái này bầu trời hạm to khả dĩ đồng thời dung nạp năm mươi vạn nhân, cũng không phải nhất cái số lượng nhỏ. Sau khi an bài xong đồng thời báo cho biết bọn họ, tiến nhập tông môn sau đó khả dĩ tuyển trạch bộ môn, tuyển trạch luyện đan đan đường, chiến đấu uy hiếp chiến đường, khả dĩ chế tác bầu trời hạm to giới đường, đây là chủ yếu nhất ba bộ môn, cái khác tiểu bộ môn vô số kể, nhưng lại khả dĩ đi qua hoàn thành tông môn ban bố nhiệm vụ thu được tài nguyên tu luyện.

Không được nhất ngày, Hứa Cường đoàn người cũng đã bị thông tri đến rồi mục đích, chuẩn bị rút xuống tập hợp.

Mới vừa đi ra bầu trời hạm to, bọn họ thấy hay rậm rạp chằng chịt số người, có thật nhiều bầu trời hạm to dừng lại ở đỉnh đầu của bọn họ, mà trên mặt đất nhân số của... ít nhất ... Có trăm vạn chỉ cự! Những có một bán đều là năm nay tông môn đệ tử mới thu, một nửa kia còn lại là rất nhiều từ khí chất thượng là có thể cảm giác được không đồng dạng như vậy tu luyện giả, đội được tất cả mọi người ly khai bầu trời hạm to, bầu trời hạm to lần thứ hai cất cánh, bay về phía viễn phương, theo bầu trời hạm to rồi đi, ánh mắt của bọn họ cũng tập trung đến bầu trời hạm to phương hướng ly khai, nhưng là như thế này lại để cho bọn họ thấy được càng thêm khiếp sợ một màn, chu vi cự nhiên lơ lửng không ít đảo nhỏ, rậm rạp chằng chịt, số đều đếm không hết.

Cho dù là Hứa Cường, cũng bị sâu đậm chấn kinh rồi, bởi vì ... này nhất định ý nghĩa thượng đại biểu tông môn nội tình. Trong lúc bất chợt, một khí thế mạnh mẽ kéo tới, ép tới Hứa Cường bọn họ không thở nổi, mấy trăm vạn nhân nổ vang tiếng ồn ào trong nháy mắt biến mất, đội được an tĩnh lại sau đó, ở mấy trăm vạn nhân trước mặt của, dâng lên một to lớn vẽ tranh, đây là một cái hạc phát đồng nhan lão giả, không giận tự uy.

"Ta là bốn tông người già trâu quang minh, cho các người giảng giải một chút bốn tông quy củ, có thể các người kỳ quái quá, chúng ta vì sao vẫn luôn

không có tiết lộ qua bốn tông tên, đó là bởi vì chúng ta không hy vọng thế tục biết quá nhiều, người đã môn hiện tại đã trở thành bốn tông đệ tử, cũng nên biết ta tông môn tên, ta tông môn tên là vô tông, dùng vô lập giáo! Tranh phách thiên hạ."

"Chúng ta môn quy rất đơn giản! Đại khái các người chỉ cần biết tam điểm, đệ nhất, đệ tử bản môn không được tàn sát lẫn nhau, có ân oán thương sinh tử thôi! Đệ nhị, đệ tử bản môn ra ngoài ứng với giúp đỡ lẫn nhau, mạo phạm vô tông tôn nghiêm người, giết, các người tại ngoại đại biểu hay tông môn mặt mũi của! Đệ tam chính là ta vô tông thực lực chí thượng, từ các người bước vào tông môn nhất khắc khỏi các người thì không phải là người phạm, mà là tu luyện già!"

"Mặt khác cho các người đề tỉnh, đi tới nơi này, hay thực lực chí thượng, ở một năm sau đó các người sẽ có một trắc thí, hợp cách khả dĩ lưu lại làm đệ tử, không hợp cách tắc cướp đoạt đệ tử quyền lực, đang tu luyện đồng thời vì tông môn phục vụ!" Mặt nhân quang minh chậm rãi nói rằng, tin tức này thị tàn khốc, rất nhiều người hội không thông qua trắc thí, giả tân tuyển nhận trăm vạn đệ tử, tối hậu cũng chỉ có hơn một vạn có thể có được đệ tử chánh thức danh ngạch, còn lại chín mươi chín vạn đồ hội bị trở thành tạp dịch sử dụng, đang tu luyện đồng thời phải hoàn thành tạp dịch nhiệm vụ.

Thế nhưng không lâu sau đại biểu tạp dịch đệ tử không có ra mặt ngày, bọn họ cũng là có thể kế tục tu luyện, chỉ cần biểu hiện ưu dị, như nhau khả dĩ trở thành đệ tử chánh thức.

Nói xong hẳn cũng không cổ lời này của mọi người nhiều người ở giữa đưa tới oanh động, trực tiếp tiêu thất, đại thể hẳn còn lại là mới người phụ trách, an bài chuyện còn lại, làm tông môn cao tăng, nhất định phải có một người đi ra mặt mây rặng rờ nói chuyện.

Lại nói tiếp vô tông hoàn là một rất tự do tông môn, cũng không cho người chỉ định nhân dẫn bọn hắn, mà là chứa nhiều tiền bồi ngồi chờ bọn họ tuyển trạch, trên cơ bản đều là tuyển trạch của mình thích sư tôn. Bất quá dạng gì sư tôn đối với Hứa Cường đều không thể nói là, hẳn là thuộc về đãi ngộ theo thầy học, hẳn đối công pháp của mình còn là thật hài lòng, bất quá cũng không tự đại biểu gặp phải tốt hơn hẳn sẽ không tâm động, bây giờ tầng thứ này hẳn cũng là tiếp xúc không được cái gì tốt công pháp.

Như vậy tuyển trạch sư phó nói, đối rất nhiều người mà nói thị công bình, bởi vì bọn họ sẽ không thiên phú soa đã bị ghét bỏ,... ít nhất ... Bảo đảm đại bộ phận người công bình.

Hứa Cường cũng không có tùy ý tuyển trạch, mà là đi khắp nơi đi nhìn, nói là tùy ý, thế nhưng cũng phải nhìn khán có thích hợp hay không chính a!

Qua sắp tới hai canh giờ, tất cả mọi người chọn xong, lúc này mới có người mang theo bọn họ ly khai, Hứa Cường lựa chọn một thoát nhìn không được tốt lắm trung niên nhân, tạm thời làm sư tôn của hắn, sư tôn của hắn tên là Kỳ Tín Âu, thị thủy trúc ngọn núi đệ tử, chung quanh đây rậm rạp chẳng chịt ngọn núi đều có tên của mình, mỗi một ngọn núi chủ nhân... ít nhất ... Đều cần có vô cùng ... thực lực.

Thăng đến Kỳ Tín Âu mang theo Hứa Cường rời đi nơi này thời gian hắn mới phát hiện, nguyên lai mỗi ngọn núi trong lúc đó cũng không phải hư không, mà là có thêm một mảnh không thấy được năng lượng mênh, có thể làm cho bọn họ đi ở phía trên, như giẫm trên đất bằng giống nhau, đây là cần phải có lợi hại đường nào năng lực mới có thể làm được a. Mỗi tọa trên ngọn núi đều có đặc thù Truyện Tổng Trận pháp, không phải bọn họ những cương mới nhập môn đệ tử coi như là bảo nửa ngày cũng không đến được mình ngọn núi, hơn nữa rất nhiều thời gian trân quý cũng sẽ lãng phí ở chạy đi trong, vô tông chiếm mấy ngàn dặm địa, chân là có thể bảo người chết

Kỳ Tín Âu tự dẫn theo hai người đồ đệ, một là hắn, một người là một thanh niên tuấn tú, tên là lá chính bình, thoát nhìn tao nhã nho nhã, thế nhưng hắn lại làm cho Hứa Cường có loại người này không đơn giản cảm giác.

Kỳ Tín Âu mang theo bọn họ trở về sau đó phân phó bọn họ một ít tất biết gì đó, mặt nhân quang minh người già nói chỉ cần biết đến tam điểm chỉ là một đại khái, đơn giản để cho bọn họ biết một chút, trên thực tế bất kỳ một cái nào tông môn quy củ đều nhiều vô số, thế nhưng chịu tội nặng nhất cũng mặt nhân quang minh người già nói tiền hai cái gà nhà bồi mặt đá nhau, cùng với thấy chết mà không cứu được, khả dĩ cứu thế nhưng không cứu có thể sẽ bị tông môn tru diệt!

"Các người đi nghỉ trước đi, ngày mai ta mang bọn người khứ tàng thư các tuyển trạch công pháp và vũ kỹ!" Kỳ Tín Âu nói rằng, lần đầu tiên dẫn người, hẳn cũng là đỉnh khẩn trương, bất quá đương sơ hẳn cũng là từ người cũ đại con người mới tới được, cũng coi như là có chút kinh nghiệm.

Ngày thứ hai, Kỳ Tín Âu sáng sớm liền mang theo Hứa Cường và lá chính bình hai người đi tàng thư các, giá tàng thư các cũng là nhất tòa thật to huyền phù sơn, bi hầu như tất cả ngọn núi cũng phải lớn hơn, bởi vì nó là tông môn tiêu chí một trong, chiếm hơn một trăm dặm địa đặc biệt rõ ràng, hơn nữa kiến trúc đặc thù, tàng thư các chia làm tầng bảy, cũng không phải đường như thông thường lầu các như nhau, mà là vây quanh to lớn sơn thể do lên tới hạ vòn quanh tầng bảy, mỗi một tầng hay một tầng tàng thư, thấp phần thật lớn, nếu không Kỳ Tín Âu mang theo bọn họ dùng Truyện Tổng Trận pháp tới được nói, bọn họ đi đều đi không đến nơi đây, bởi vì thật là quá.

Tàng thư các lầu một tịnh không hề phòng, bởi vì nơi này bài biện chỉ có thất bản tu luyện nội công, hơn nữa còn là nhập môn, căn bản không dùng bảo mật, còn lại tất đều là một ít vô công thế tục, để dùng cho một ít hướng Hứa Cường loại này đến lúc ứng phó, nhưng là muốn kế tục đi tới cao hơn tàng thư các nói nhất định phải phải có đệ tử chánh thức thân phận, nhưng lại phải hoàn thành tông môn ban bố nhiệm vụ, xong điểm công hiến.

Hứa Cường nhìn một chút cơ bản nội công tâm pháp, cũng không có chọn, bởi vì hắn chính có, cảnh giới tu luyện Hứa Cường hiện tại biết đến khả dĩ chia làm cõi phạm kỳ và Luyện khí kỳ, cõi phạm kỳ hay rèn đúc thân thể của chính mình, sau đó dụng dục ra pháp lực, tiến vào luyện khí kỳ, chỉ cần đến luyện khí kỳ, đều có thể ngăn ngừa phi hành, hơn nữa có vài phần tu luyện giả năng lực, mặc kim nứt đá cũng là tiện tay trong lúc đó.

Thế nhưng hắn tuyển mấy quyển vũ kỹ, một ít thủ đoạn cần thiết còn là cần, tiếp qua một năm, Hứa Cường tự muốn tiến hành khảo nghiệm, quan hệ này đảo hẳn sau đó.

Ở từ tàng thư các đi ra sau đó, Hứa Cường đường nhìn bị kỳ tòa thật to thạch điêu cấp hấp dẫn, thẳng vào tận trời, trong lúc nhất thời, Hứa Cường đi

nhìn ra được thần, chu vi cũng không có thiếu con người mới thấy những thạch điều, cũng là sừng sốt, Kỳ Tín Âu đánh tỉnh Hứa Cường, nói rằng "Những thạch điều đều là tượng thần ngọn núi thạch điều cao thủ chế ra bởi vì ... này những người này một vốn một lời tông có lớn lao cống hiến, hơn nữa những thạch điều ở giữa cũng ẩn chứa những người này vô thượng phong tu! Trong đó tối danh chói quá vu Trương Thỉnh Tuyết sư tỷ, dĩ lực một người, lực chiến thiên hạ, không người năng địch!

Nói tới chỗ này, Kỳ Tín Âu cũng không nhịn được nói đến Trương Thỉnh Tuyết chuyện tình, nói là nhiệt huyết sôi trào, liên chính hấn đều kích động, có thể nghĩ giá Trương Thỉnh Tuyết vô thượng phong tu.

Hứa Cường trong mắt cũng hàm chứa kích động, theo phát hiện mình thất thố, theo điều chỉnh xong Kỳ Tín Âu ly khai, chung có một ngày, hấn cũng sẽ trở thành cường giả loại này!

Trong nháy mắt, thời gian một năm liền đi qua...

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Mỹ Lệ Nữ Tử

Chương 2: Khảo hạch

Tác giả: Ngây thơ Tu La

Trong nháy mắt đã là quá khứ thời gian một năm, có thể không trở thành tông môn đệ tử chánh thức tự khán lần này.

Giá thời gian một năm nội, Hứa Cường cũng là hiểu, tu vi mặc dù là khảo hạch đệ tử một cái tiêu chuẩn trọng yếu, thế nhưng ở những phương diện khác cũng là không thể cú hạ xuống, ý chí, tâm tính loại này cũng phải cần khảo hạch, thế nhưng mấy thứ này Hứa Cường cũng không biết rốt cuộc là cái gì tiêu chuẩn.

Ngày này hay Hứa Cường tiếp thu tông môn khảo hạch ngày, cũng là cùng một nhóm người tiếp thu khảo hạch ngày, kinh qua thời gian một năm, hoàn toàn biết tông môn sau đó, mọi người trình diện sau đó đều là đang lẳng lặng đợi khảo hạch bắt đầu, bởi vì ... này một lần khảo hạch sẽ quyết định bọn họ sau này thân phận, thị long thị trung tự khán lúc này đây khảo hạch.

Chủ trì lần khảo hạch này còn là mặt nhãn quang minh người già, mà lần này bất đồng dữ cương mới nhập môn thời gian nói thẳng nói mấy câu hấn liền đi, lần này hấn sẽ toàn bộ hành trình chủ trì toàn bộ quá trình, bởi vì mỗi lần khảo hạch hoặc nhiều hoặc ít hấn đều sẽ phát hiện kỹ cái thiên tài, những thiên tài này thị tông môn cường đại cơ sở, cũng là bọn hấn tông môn thời gian tới, một tông môn cường đại chủ yếu nhìn thị cao đoan chiến lược.

Bọn họ địa phương sở tại đứng vững vàng một tòa tháp cao, tên là Thông Thiên Tháp, thị nhất kiện hiếm có bảo vật, cũng là bởi vì lần này thử luyện, cho nên mới có thể ra hiện ở trước mặt của bọn họ, không phải rất nhiều người cả đời cũng là nhìn không thấy loại này đẳng cấp bảo vật.

Mặt nhãn quang minh nhìn đến đông đủ đệ tử, gật đầu, không có tái cho thấy to lớn hư ảnh, đây chẳng qua là một loại kinh sợ tay của đoan mà thôi, đối với chiến đấu chân chính thị vô dụng, mặt nhãn quang minh trầm giọng nói rằng "Tất cả mọi người tiến nhập Thông Thiên Tháp nội, kiên trì thời gian ít hơn so với một khắc đồng hồ đầu loại!"

Ở nói xong câu đó sau đó, Thông Thiên Tháp đột nhiên tự tàn nát ra một trận to lớn lực hấp dẫn, bắt quá trong nháy mắt liền đem tất cả mọi người hút vào, ở bà mọi người hít vào khứ sau đó, Thông Thiên Tháp liền hơi trôi lơ lửng, ly khai mặt đất.

Thế nhưng sự tình cũng không phải mọi người nghĩ đơn giản như vậy, chỉ là mới vừa huyền phù lúc thức dậy đã có người rớt đi ra, trong này bắt quá cũng chính là mấy người sát na thời gian mà thôi, rơi ra ngoài vài người trên mặt một mảnh kinh khủng, thế nhưng kinh khủng sau đó, cũng gương mặt thất lạc, bọn họ cũng biết, vừa mình thay đổi hiện đã là nói rõ bọn họ không có thể trở thành đệ tử chính thức, đám thần tình biến ảo, không biết đang suy nghĩ gì.

Hứa Cường chẳng qua là cảm thấy thấy hoa mắt, liền đến Thông Thiên Tháp nội, phương diện này rất xa nếu so với phía ngoài thoát nhìn đại, một mảnh trống trải, ... ít nhất ... Nhất triệu người đang chung quanh hấn căn bản không có một, ở đây chỉ có một mình hấn, đồng thời, trong nháy mắt hấn liền hiểu, giả nếu nói thử luyện là cái gì, bởi vì hấn chung quanh là kỳ đầu mãnh thú, có thể đối với chân chính vô tông đệ tử, những điều một có gì khó, thế nhưng đối với chỉ tu luyện qua một ít thể tục vũ kỹ những người này, lại thị nhất một vấn đề khó giải quyết.

Đây là kỳ con mãnh hổ, tình hình chung hạ, chúng nó thị không có khả năng cùng nhau hành động, nhưng là bọn hấn thật là bị nuôi dưỡng ở chỗ này, cái này Thông Thiên Tháp nội sinh vật sở bất thắng sở, nếu như những mãnh thú không ôm đoàn cũng là khó có thể sinh tồn. Thấy Hứa Cường cái này con mồi, kỳ con mãnh hổ đều là không chút do dự phát động thể tiến công, bởi vì ở bọn họ kinh nghiệm trung, hình thể càng nhỏ sinh vật cũng liền càng yếu, chính diện ẩu đã thị không có khả năng hơn được bọn họ.

Trên thực tế cũng là như vậy, đối mặt giả kỹ đầu mãnh thú công kích, Hứa Cường cũng chỉ là năng tận lực né tránh, hơi chút có thể dành cho một điểm phản kích., mà lúc này, có một nhóm người lại là có thể ở càng nhiều hơn mãnh thú vây công trung tiêu sái ung dung đánh chết những mãnh thú, động tác dường như mây bay nước chảy lưu loát sinh động giống nhau, đối với Hứa Cường mà nói căn bản cũng không phải là một tầng thứ, Hứa Cường mặc dù có bí mật của mình, thế nhưng những bí mật này lại không thể cú ứng đối loại tràng diện này.

Bị đông đảo mãnh thú vây quanh, Hứa Cường đích tình huống cũng không tốt, trên người hơi có chút quái thai, mà đồng dạng kỹ con mãnh hổ trên người cũng bị họa xuất kỳ đạo vết thương, thế nhưng đối với loại này hình thể to lớn mãnh thú, giá một chút xú vết thương cũng không thể cú ảnh hưởng đến cái gì, ngược lại sẽ kích phát bọn họ hưng tính, bọn họ thể tiến công càng thêm hung mãnh một ít, Hứa Cường lúc này đã bị dồn đến sinh tử sát biên giới, bất quá sư phó của mình nói với hắn, loại này thử luyện cũng sẽ không người chết, tối đa quái thai mà thôi, bởi vì một ngày chân chính có tử vong nguy hiểm, hắn cũng sẽ bị tự động tổng xuất cái chỗ này, bất quá một ngày đi ra ngoài, thiếu thời gian, đó chính là thất bại.

Hứa Cường y phục đều bị trảo hư thúi bộ phận, lộ ra hần bộ phận thân thể, nếu có nhân lúc này thấy thân thể hắn, nhất định sẽ thất kinh, bởi vì trên thân thể của hắn cư nhiên hiện đầy quỷ dị văn lạc.

Liên Hứa Cường mình cũng không có chú ý tới, những văn lạc ở Hứa Cường thụ thương sau đó cư nhiên lóe ra nổi lên bất khả phát giác quang mang, lúc này Hứa Cường đã là miễn cưỡng đĩnh qua một khắc đồng hồ, thế nhưng hắn vẫn tưởng phải tiếp tục kiên trì, bởi vì Kỳ Tín Âu đã từng nói, kiên trì càng lâu, cơ hội thông qua càng lớn, lần chọn lựa này đệ tử kỳ thực cũng là có tương thưởng, nhượng hắn tận lực tranh thủ.

Thế nhưng kinh qua lâu như vậy tiêu hao, Hứa Cường thể lực tiêu hao cũng là không sai biệt lắm, mắt thấy hắn sẽ bị nhất con mãnh hổ cấp gục, thân thể hắn thương vẫn lạc, tàn nát ra một tia quang mang, chợt lóe lên, ngay cả bên ngoài vẫn chú ý mặt hắn quang minh cũng không có chú ý tới, dù sao nhân số nhiều lắm, hơn nữa Hứa Cường biểu hiện cũng không xuất chúng, Hứa Cường thân thể trong lúc bất chợt lướt ngang một, xảo diệu tránh ra giả mãnh hổ phác tập, trong rừng sốt, vừa nhất con mãnh hổ nhào tới, nhưng là lại theo bản năng lại bị Hứa Cường cấp tránh khỏi.

"Đây là. . ." Hứa Cường bỗng nhiên phát giác trong đầu của mình nhiều chỗ một bộ tên là u du bộ vũ kỹ, mà hắn hiện tại tình chưa tỉnh là nắm giữ, thậm chí là hắn liên thức thứ nhất cũng không toán học hội, chỉ là một bản năng mà thôi, cư nhiên cũng đã có thể né tránh những mãnh hổ phác tập.

Đang phát sinh vài lần chuyện như vậy sau đó, Hứa Cường cũng yên tâm, không thể thương tổn được hắn mãnh thú còn có cái gì thị đáng giá lo lắng, trong lúc bất chợt Hứa Cường nhớ lại một vấn đề rất nghiêm trọng, hắn đột nhiên lấy được cái này rốt cuộc vũ kỹ gì đó, thế nhưng là chuyện gì xảy ra, làm sao sẽ xuất hiện ở trong đầu của hắn, hơn nữa là một loại rốt cuộc bị động phản ứng, cư nhiên giống như là luyện tập rất nhiều năm như nhau.

Ở có thể dễ dàng né tránh chứa nhiều mãnh hổ phác tập sau đó, những mãnh hổ đối Hứa Cường cũng liền cấu không thành được chút nào uy hiếp, tuy rằng bọn họ lực phòng ngự kinh người, thế nhưng Hứa Cường cần chỉ là tổn hao một chút thời gian mà thôi, liền tương chúng nó dễ dàng giải quyết rồi.

Ở bắt tất cả mãnh hổ giết đi sau đó, Hứa Cường thấy hoa mắt, bị truyện đưa đến một đầy người địa phương, những người này là cân hắn đồng thời tiến hành thử luyện nhân, nhưng là bọn hắn sở tổn hao thời gian cùng với tinh lực nhưng không có Hứa Cường nhiều như vậy, thậm chí nhiều hơn nhân thị lông tóc không hao tổn tới được.

Đây là vòng vây cận ba mươi vạn nhân, trong đám người có một phần áp lực, bọn họ cũng đều biết, tông môn khảo nghiệm có tam trọng, nhất trọng so nhất trọng đáng sợ, thế nhưng hay giá nhất trọng, tựu đề cho bọn họ thất thành nhân bị đào thải, hơn nữa nhiều sau đó, còn có bộ phận nhân thị mang thương, cho dù là tin tưởng mình trời cho cao tới đâu, bọn họ cũng là có chút lo lắng, bởi vì, sư phụ của bọn họ đã từng nói, sau cùng khảo nghiệm qua đi sau đó, một trăm vạn nhân có thể lưu lại mười vạn nhân cũng đã là vô cùng may mắn, không có một lần có thể lưu lại vượt lên trước mười vạn người, cho dù là ở nhân tài xuất hiện lớp lớp thời đại, cũng chưa từng có xuất hiện qua.

Người nơi này, người điều không phải đối với mình phi thường tự tin? Thế nhưng hiện tại, bọn họ cũng rơi vào trầm tư, mình là không là có thể chân chính trở thành đệ tử chánh thức?

Một lát sau, mặt nhẵn quang minh người già xuất hiện ở trước mặt bọn họ, nhìn đông đảo nhân, hắn vẫn hơi chút gât đầu, có thể lưu lại nhiều người như vậy, tại như vậy đa giới trung, đã là không tệ, nếu muốn thực sự trở thành một tu luyện giả, thiên phú tu luyện thị ắt không thể thiếu, còn có hay chiến đấu phương diện thiên phú, nếu như hai phương diện này đều không quá quan, vậy còn tu luyện đề làm chi.

"Tiếp theo quan trắc thí, mong muốn các người có thể cảnh giác, không nên bởi vì thuận lợi đi qua cửa thử nhất để lại từng cảnh giác, cửa ải này đối mọi người mà nói đều là đồng dạng nguy hiểm, có nguy hiểm tánh mạng, đừng tưởng rằng các người dễ dàng qua cửa thử nhất có thể dễ dàng quá cửa thử hai, không muốn tham dự khả dĩ rời khỏi!" Mặt nhẵn quang minh chính vừa nói nói, mỗi một lần chiêu thu đệ tử nhất định sẽ có ý chí lực thiếu kiên định nhân chết vào thử luyện ở giữa, đây cũng là để cho chuyện hắn lo lắng, vô tông mặc dù là một hàng loạt môn, nhưng là lại cũng sẽ không không để ý người thường sinh tử, thế nhưng nếu muốn trở thành tu luyện giả, liền phải hiểu nơi đây tàn khốc.

Thế nhưng tùy ý mặt nhẵn quang minh nói xong, cũng không dùng một người nguyện ý rời khỏi, Hứa Cường càng không muốn rời khỏi, hắn biết thiên phú của mình không được tốt lắm, thế nhưng hết thấy bí ẩn đều căn chính đi bước một khứ vạch trần.

"Được rồi" thấy không người nào nguyện ý rời khỏi, mặt nhẵn quang minh khe khẽ thở dài, mở ra trận pháp, đứng sừng ở mọi người bên cạnh mấy cây cây cột tàn nát ra quang mang, bắt tất cả mọi người lung bao ở trong đó, đây là ảo cảnh, dùng để kiểm tra đo lường ý chí của bọn họ, loại này cấp bậc ảo trận thị không có khả năng đơn độc vì một người mở ra, bởi vì ... này loại tiêu hao là phi thường to lớn, một người ở ảo cảnh trung thụ thương, một ngày dừng lại, tựu sẽ ảnh hưởng đến những người khác, đây chính là vì cái gì bọn họ không thể không chế tình huống thương vong nguyên nhân.

Hứa Cường trước mắt vừa hoa một cái, đối được một người tràng cảnh, đây chính là hắn quen thuộc "Gia" giá ảo trận cũng không phải dùng để thương tâm nhân, mà thôi dùng để ma luyện trong lòng bọn họ khuyết điểm.

"Hứa Cường, ta nói chúng ta không thích hợp!" Một cô gái xinh đẹp vẻ mặt cao ngạo nhìn hắn, tuy rằng Hứa Cường biết đây là ảo cảnh doanh tạo nên, thế nhưng lúc này thấy cổ nhân Hứa Cường cũng lệ nóng doanh tròn.

Nhìn trong mắt tràn đầy nước mắt, không giống làm bộ Hứa Cường, mỹ lệ nữ tử nhíu nhíu mày, nói rằng "Hứa Cường, ngươi sẽ không như thế nhu nhược ba!"

"Một!" Hứa Cường lắc đầu, tràng cảnh này hắn là cỡ nào quen thuộc, thế nhưng trên thực tế hắn cũng sẽ không còn được gặp lại người này.

"Hứa mập mạp, ngươi có ở nhà hay không?" Một lỗ mảng thanh âm của truyền đến, Hứa Cường và mỹ lệ nữ tử đều là lộ ra vẻ ghét, bất quá mỹ lệ nữ tử sau đó không có gì biểu thị, nhanh chóng ly khai, mà Hứa Cường, hiện tại thật là một bàn tử, hoàn là một thịt sơn, giá ảo cảnh thị làm cho kinh lịch chính hồi ức ở giữa sợ nhất sự tình, mà không phải hồi ức, bằng không cũng sẽ không dùng để khảo nghiệm, một ngày đi qua, bản tâm thông minh, mới có thể ở vô đạo đi được xa hơn.

Ảo cảnh bên ngoài, mặt nhãn quang minh thấy không ngừng có người thổ huyết rồi ngã xuống, thế nhưng lúc này lại không thể cú can thiệp bọn họ, bởi vì tùy tiện xuất thủ đưa bọn họ từ ảo cảnh trung mang ra khỏi nói ngược lại sẽ đối với bọn họ tạo thành tổn thương lớn hơn, như vậy chỉ hội hoàn toàn ngược lại, mong muốn bọn họ có thể đỉnh qua đi ba.

Khả dĩ thấy, tất cả mọi người thị cau mày, nhất phó vẻ mặt nghiêm túc, tuy rằng bọn họ biết giá bất quá chỉ là một ảo cảnh mà thôi, nhưng là thật trải qua thời gian lại không tự chủ được coi nó là thật, bởi vì ... này ảo cảnh thị căn cứ trí nhớ của bọn họ lại sáng tạo, chân thật quá phận, cho dù hắn môn không muốn làm trở thành sự thật, cũng là khó có thể gãy dựa đi ra, bọn họ kinh lịch chính là bọn hắn nhân sinh ở giữa chuyện thống khổ nhất, hiện tại hựu ôn lại một lần. . .

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Xung đột

Chương 3: Xung đột

Tác giả: Ngây thơ Tu La

Hứa Cường nhìn bên ngoài vào cái này thanh niên tuần tú, sâu đậm thờ dài một hơi, nói rằng "Ngươi hay là đi thôi!"

Hắn muốn dĩ thân phận của một người đứng xem lai đi qua cái này ảo cảnh, thanh niên tuần tú lộ ra một tia cười nhạt "Ngươi nhượng ta đi ta nên đi sao?"

Hứa Cường chỉ là hơi thờ dài, nhìn thoáng qua bầu trời, trên bầu trời bỗng nhiên nứt ra rồi một vết thương, một con thuyền bầu trời hạm to từ đó lái ra, rất nhiều người từ bầu trời hạm to trên rơi xuống, dường như trời mưa giống nhau, lúc này mang trên mặt một tia cười nhạt thanh niên cũng là ngây ngẩn cả người, cao lớn như vậy chiến trận thị muốn làm gì, thế nhưng rất nhanh, hắn liền hiểu, này từ bầu trời ở giữa bay xuống người của, gặp người tự giết, khắp nơi đều có thi cốt.

Dĩ nhiên. Bọn họ là ở giữa sân, thị nhìn không thấy tình cảnh bên ngoài, thế nhưng lúc này bên ngoài mùi máu tanh nồng đậm đã truyền đến giữa sân, đây là muốn giết bao nhiêu người? Lúc này rất nhiều người đều bị kinh động, động tĩnh này là ở thị quá lớn quá, rất nhanh, Hứa Cường cùng với súng sót cười nhạt thanh niên đều bị người nhà tìm được đồng thời đái cách ở đây, hướng về xa xa trốn chết, những người này không là bọn hắn khả dĩ chống cự, lúc này những người này còn là chưa kịp đối toàn bộ nhân hạ sát thủ, Hứa Cường vốn là dự định thị cục ngoại thân phận của người để đối đãi chuyện này, nhưng là thật tái lâm thời gian, hắn cũng là không nhận được.

Chính đang chạy trốn bọn họ trong lúc bất chợt toàn bộ đều có một trận cảm giác nguy cơ, Hứa Cường biết đây là tới tự đâu, Hứa Cường sảo hoi mang theo sợ hãi ngẩng đầu nhìn liếc mắt bầu trời, quả nhiên, bầu trời hạm to cư nhiên vưn một pháo quân, chuẩn bị công kích, công kích phương hướng chính thị những Hứa Cường bọn họ cái phương hướng này.

Một đạo tia sáng chói mắt hiện lên, Hứa Cường trước mặt của liền sinh ra một mảnh đất khô cạn. . .

Thông Thiên Thập nội, Hứa Cường chân mày nhíu thị càng ngày càng quan trọng hơn, trong lúc bất chợt một ngụm máu tươi phun ra, trên mặt cũng lộ ra thần tình thống khổ, tuy rằng hắn biết đây là ảo cảnh, nhưng là vẫn không thể tránh khỏi chân chính hãm tiến vào, đây cũng quả chân thật một điểm, đến rồi vô pháp tự kiềm chế nông nổi.

Lúc này, Hứa Cường trên người hình xăm lại bắt đầu lóe ra nổi lên bất khả phát giác yếu ớt quang mang, Hứa Cường cũng bị trong nháy mắt từ ảo cảnh trung giật mình tỉnh giấc. Hắn lúc này cả người đều bị ướt đầm mồ hôi, tuy rằng đã là chuyện đã qua. Thế nhưng hắn hựu lần thứ hai trải qua một lần, căn bản không có thể dĩ lòng bình thường đối đãi, hoàn hảo tới hậu hắn không biết vì sao trong lúc bất chợt thức tỉnh, bằng không hắn không thể hội chân

chính chết vào ảo cảnh.

Tương đối vu những người khác mà nói, Hứa Cường kinh lịch tuyệt đối là lớn hơn rất nhiều, canh có thật nhiều nhân cũng là không có trải qua cái gì khó quên sự tình, sở dĩ ảo cảnh rất dễ dàng liền đi qua, Hứa Cường đã coi như là tỉnh lại vẫn người của, quyền này thân tự liền lự tới tự thân kinh lịch, một làm cái gì đuổi lý sự, không có trải qua sinh tử tự nhiên rất dễ dàng là có thể qua đi, thế nhưng thu hoạch không lớn.

Lần này ảo cảnh đối Hứa Cường chỗ tốt là phi thường to lớn, tuy rằng đến rồi phía hấn vẫn không thể tránh khỏi hãm tiến vào, thế nhưng trên thực tế hấn trải qua lần này lịch lãm, trong lòng thông minh, đối với tu hành thị có nhiều chỗ tốt!

Lần này ảo cảnh qua đi, rất nhiều người cũng không có đi qua, ba mươi vạn nhân tới hậu lưu lại chỉ có năm vạn nhân, còn sót lại hai mươi lăm vạn nhân có chút thị biến thành bệnh tâm thần, có chút là chết, mặt nhẵn quang minh trên mặt cũng là lộ ra ngưng trọng biểu tình, mỗi lần tông môn trắc thí nhất định sẽ người chết, thế nhưng mỗi lần thấy đều là một trận trăm mặc, cái này khảo nghiệm thị nhất định, có thể loại bỏ tâm trí không kiên định nhân, đồng thời có thể đi qua đối với bọn họ cũng mới có lợi, nếu thị chân chánh bước vào tu hành giới, nhất định phải phải tiếp nhận thực tế tàn khốc.

"Cửa thứ ba, các người sẽ bị chia làm tam tổ, đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, tới hậu có thể hoàn thành nhiệm vụ trở về, trở thành tông môn đệ tử chánh thức!" Mặt nhẵn quang minh nhìn về mặt một mọi người nói, sau đó nhượng mỗi người bọn họ đi về nghỉ, cho bọn hấn ba ngày điều chỉnh thời gian, sau đó xuất phát, hoàn thành nhiệm vụ.

Ba ngày sau đó, Hứa Cường gặp được mình mấy người đội hữu, hành động của bọn họ thị chia làm từng cái một tiểu đội, dĩ chỗ ở mình ngọn núi người của làm một tổ, thiếu năm người giống như cái khác ngọn núi góp đủ số, đây là hai nam một nữ, hai người nam phân biệt là Ai Ngọc Thành và Thạc Đức Hải, nữ tên là tổ Văn Tuyết Vân, tư sắc bình bình đậm đậm, không có gì đáng giá đa liếc mắt nhìn.

Mấy cái này chính là sơn hà ngọn núi đệ tử, có một ngạo khí, kỳ thực ở võ tông trong, mặc dù là có mấy vạn ngọn núi, thế nhưng những trên ngọn núi ở võ cùng ... Cũng là có mạnh có yếu, vừa mới sơn hà trên đỉnh núi vô cùng ... Nếu so với Hứa Cường chỗ ở thúy trúc ngọn núi mạnh hơn thượng không ít.

"Đi thôi!" Ai Ngọc Thành nhìn thoáng qua quay Hứa Cường và lá chính bình, thần nhiên nói, tựa hồ bọn họ tự chính mình trời sanh ưu việt giống nhau, Hứa Cường và lá chính bình cũng không có biểu thị cái gì, yên lặng đi theo sau lưng của bọn họ, Hứa Cường không nói lời nào, không có nghĩa là tự thâm chấp nhận hành vi của bọn họ, nếu như bọn họ có bất kỳ bất lợi cho Hứa Cường, Hứa Cường nhất định sẽ không chút do dự động thủ.

Lần này nói là thử luyện, còn không bằng nói là một lần tiếp xúc tu hành giới cơ hội, bọn họ cần phải làm là khứ hợp thành đội hoàn thành tông môn ban bố một cái nhiệm vụ, thông qua nói bọn họ hay đệ tử chính thức, không thể thông qua nói vẫn như cũ không quá.

Mà có thể làm cho bọn họ đi hoàn thành đơn giản cũng chính là khứ liệt sát một ít cấp thấp yêu thú, bởi vì cao tới đâu cấp một chút bọn họ cũng liền không thể phó được.

Mục đích của bọn họ thị tông môn phía ngoài đất hoang sơn, đây là một tầng lớn núi non, kéo nghìn vạn lần lý, mà võ tông tự ở vào này núi non hiểu rõ sát biên giới, giá đất hoang sơn ở giữa dựng dục vô số yêu thú, thuật lại ở núi non thân ở, có khả dĩ sánh ngang nhân loại cường giả yêu thú, mà võ tông trách nhiệm một trong hay trấn thủ mảnh đất này!

Lần này Hứa Cường nhiệm vụ của bọn họ hay liệt sát năm cấp một yêu thú, sau đó coi như là hoàn thành nhiệm vụ, phải biết rằng, nếu được xưng là yêu thú, như vậy thì điều không phải tái khả dĩ cùng phổ thông mãnh thú tương đối, tối thiểu yêu thú phản ứng năng lực và tốc độ, lực lượng chờ một chút... ít nhất ... Đầu bị mãnh thú mạnh hơn thượng gấp đôi có thừa, một người đơn độc chống lại, không nói liệt sát, coi như là đào sinh cũng là cực kỳ khó khăn, dĩ Hứa Cường loại này đẳng cấp tiểu nhân vật, duy có mấy người đồng thời hành động, mới có thể tương cái này đơn giản nhất cấp yêu thú bắt.

Hứa Cường vài người cũng là mất một phen tâm tư, tài tiến nhập đất hoang sơn ở giữa, bởi vì bọn họ bây giờ còn thể nhưng người thường, cũng không phải cái loại này có thể bay thiên chui xuống đất, ngay lập tức nghìn vạn lần dậm cường giả, coi như là ở võ tông ở giữa, bọn họ cũng hao tổn không ít thời gian tài chạy tới giá đất hoang sơn sát biên giới.

Lúc này cũng là đến gần xế chiều, mấy người này đều biết đất hoang sơn ban đêm thị nguy hiểm, buổi tối thực lực của bọn họ hội không thể tránh khỏi bị suy yếu, mà yêu thú môn sẽ không, bởi vì nhân loại bản thân tự so ra kém mãnh thú, yêu thú, trời xanh thị công bình, đưa cho nhân loại đặc biệt ngộ tính, trí tuệ, chờ một chút ưu điểm, cũng tự nhiên sẽ dành cho chúng tộc khác đều tự ưu điểm, nói thí dụ như rất nhiều mãnh thú ở buổi tối thấy vật giống như ban ngày giống nhau, mà nhân loại nếu như không tu luyện đao một cái cảnh giới, căn bản không thể nào làm được.

Hứa Cường năm người tìm một hồi tài ở sát biên giới khu tìm được rồi một thích hợp ẩn thân cây động, nơi này cây cối đều là sinh trưởng sở dĩ ngoài ngàn năm cây cối, không ai cần những cây cối, sở dĩ cũng liền lưu tại ở đây, bởi vì đã sắp vào đêm quan hệ, bọn họ cũng không có thâm nhập, đó là ngày thứ hai chuyện cần làm, ở ban đêm thâm nhập đó là muốn chết!

"Mau nhanh nhóm lửa!" Hứa Cường quay còn lại vài người nói rằng, bây giờ còn chưa có bầu trời tối đen, hoàn không được tốt lắm, nếu như trời tối nhóm lửa nói, bọn họ đó là sống cái bia, rất nhiều mãnh thú thậm chí yêu thú đồ hội bị hỏa quang hấp dẫn mà đến, bọn họ nhưng không chịu nổi loại nguy hiểm này.

"Người đi nhóm lửa là được!" Ai Ngọc Thành lạnh lùng nhìn thoáng qua Hứa Cường, giọng nói rất là lạnh lùng, mà Thạc Đức Hải cùng với Văn Tuyết Vân cũng là gương mặt lạnh lùng, phảng phất đang nhìn trờ cười giống nhau, Hứa Cường trong lòng hiểu rõ, đây là bọn hấn muốn cấp Hứa Cường một hạ mã uy. Hứa Cường là ai, nhân nhậ nhìn thoáng qua ba người, liền một người khứ nhóm lửa lấy một điểm cật gì đó, phảng phất thực sự bị bọn họ sai sử động giống nhau, lá chính bình cũng là theo chân qua đi cùng nhau sinh hoạt lộng cật gì đó.

Mấy người bọn họ đái đều là lương khô, cần lửa khảo mềm hoá tài năng cật, kỳ thực ăn sống cũng là có thể, chỉ bất quá tư vị kia không dễ chịu mà thôi.

Thấy Hứa Cường làm xong ăn, Ai Ngọc Thành đã đi tới, thân thủ tự muốn lấy đi Hứa Cường đặt ở trên lửa khảo lương khô, đối mặt loại chuyện này, người như thế, Hứa Cường thì tuyệt đối sẽ không một ... mà ... Tái nhường nhịn, có thể nhịn nhường một lần chính là của hắn cực hạn.

Hắn từ trong tay áo bỗng nhiên trọt ra một cây chủy thủ, bước ra tịnh chưa tính là U Du Bộ bước tiến, ở Ai Ngọc Thành trước mặt chợt lóe lên, bởi vì chân chính U Du Bộ Hứa Cường đến nay không thể bước ra một! Ai Ngọc Thành hoàn không có phản ứng nhiều, cũng đã bị Hứa Cường dùng chủy thủ gác ở trên cổ.

"Đừng tưởng rằng nhường nhịn chính là sợ các ngươi!" Hứa Cường lớn tiếng nói rằng, không gỡ một chút tự cho là mình dễ khi dễ đúng không?"Cùng là một tiểu đội, ta chỉ thị không muốn chọc ra quá nhiều tranh chấp, các ngươi có thực lực khoe khoang ta sẽ không nói, không có thực lực nói các ngươi tự lảo lảo thật thật!"

Thạc Đức Hải, Văn Tuyết Vân cùng với Ai Ngọc Thành ba người này đều sùng sốt, thật không ngờ Hứa Cường thị tính tính này từ, hơn nữa thực lực còn cao hơn bọn họ thượng không ít, bọn họ vốn là muốn cấp Hứa Cường hai người ra oai phủ đầu, nhưng là lại trái lại bị Hứa Cường uy hiếp.

Lúc này lá chính bình cũng là bất tri bất giác mò lấy Thạc Đức Hải sau lưng của hai người, nếu không Hứa Cường lúc này nhớ lại hắn, phỏng chừng cũng sẽ không phát hiện, đây cũng là nhất một nhân vật nguy hiểm a!

"Đã biết. . ." Ai Ngọc Thành nói đều có điểm run, đây chính là thực sự chủy thủ gác ở trên cổ a, muốn đào cũng không có cách nào đào, tương đối vu thủ luyện, đây chính là hội chân chính mất tính mệnh! Quay về với chính nghĩa lúc này hắn là không nghi ngờ Hứa Cường có đúng hay không dám hạ thủ, bởi vì không cần sai, hắn có thể khẳng định Hứa Cường sau đó thủ, hơn nữa sẽ không nhân từ nương tay. Mà Thạc Đức Hải cùng với Văn Tuyết Vân hai người tắc bất động, bởi vì không có trực tiếp uy hiếp được hai người bọn họ, trong ánh mắt lộ vẻ lóe ra, đang suy nghĩ cái gì làm sao bây giờ.

"Hứa Cường ngươi đã quên đồng môn trong lúc đó bất khả cùng tàn sao?" Đang do dự một hồi sau đó, Thạc Đức Hải quát dẹp đường, hắn nhưng là không tin Hứa Cường thực sự dám hạ thủ, hắn nếu như giết Ai Ngọc Thành, còn muốn yếu đồng thời đối phó hai người, nhưng không có đơn giản như vậy.

Nhưng là đang nói hoàn nói thời gian Thạc Đức Hải cũng lại càng hoảng sợ, bởi vì một điểm hàn mang xẹt qua, chưa từng chú ý tới trôi qua lá chính bình đã đem nhất thanh trường kiếm bỏ vào trên cổ của hắn.

Thạc Đức Hải sắc mặt cương cứng, lúc này Văn Tuyết Vân cũng không dám biểu đạt mình rốt cuộc thị thái độ gì, bởi vì không hề nghi ngờ hiện tại Hứa Cường và lá chính bình là một đoàn thể, bọn họ son hà ngọn núi người của thị một người đoàn thể, hắn lui lại mấy bước, nhìn sự thái phát triển, nếu quả như thật nháo cứng, năng cũng có thể đào canh nhanh một chút, hai người kia thoát nhìn dễ khi dễ, thế nhưng thực tế đều là ngoan nhân a!

"Đừng gây chuyện! Chúng ta chỉ là tạm thời hợp tác mà thôi, nếu quả thật tổ xảy ra chuyện gì, ta nhưng sẽ không bỏ qua các ngươi!" Lá chính bình nhẹ nhàng nói một câu nói, sau đó tự thanh trường kiếm cấp thu hồi lại, cũng bất tại hồ Thạc Đức Hải có đúng hay không hội vô đến. Tuy rằng lá chính bình nói nói như vậy, thế nhưng phỏng chừng tất cả mọi người nghe được lá chính bình trong lời nói tàn nhẫn.

Hứa Cường cũng bả gác ở Ai Ngọc Thành trên cổ chủy thủ cấp thu hồi lại, nếu như không phải người ngu, ba người bọn họ tự sẽ không tiếp tục trêu chọc Hứa Cường và lá chính bình.

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Người thứ nhất yêu thú

Chương 4: Người thứ nhất yêu thú

Tác giả: Ngây thơ Tu La

Ở Hứa Cường buông ra Ai Ngọc Thành thời gian, Ai Ngọc Thành chuyện làm đầu tiên điều không phải phản kích, hơn nữa lui về phía sau mấy bước, sau đó tài về mặt kiêng kỵ nhìn về phía Hứa Cường, điều này đại biểu hắn đã đối Hứa Cường sinh ra một loại tên là sợ hãi cảm giác.

Vừa Hứa Cường cái loại này kỳ dị bước tiến, Ai Ngọc Thành nhìn liền cũng không có thấy rõ ràng, ở cùng là Thoát Phàm Cảnh cảnh giới này ở giữa, dựa vào là điều không phải tu vi, mà là ý thức chiến đấu, kỹ xảo chiến đấu, vì vậy cảnh giới còn không có gì tu vi nhưng giằng, núi này sông ngọn núi ba người cũng không có lòng tin chống lại đã hiện lộ tu vi Hứa Cường, càng thêm không cần phải nói hơn nữa một thấy không rõ sâu cạn lá chính bình.

Do vì ở đất hoang son sát biên giới, giá một buổi tối bọn họ không có đã bị cái gì quấy rầy, Hứa Cường và lá chính bình trực tiếp đi ngủ, do son hà ngọn núi ba người này thay phiên gác đêm, nếu như Hứa Cường không cho bọn hắn một điểm uy hiếp, phỏng chừng gác đêm cũng chỉ có Hứa Cường và lá chính bình.

Ngày thứ hai, buổi sáng, Hứa Cường năm người chuẩn bị chân chính thâm nhập đất hoang sơn ở giữa, sâu hơn nhập một điểm hay nhất cấp yêu thú thường lui tới địa phương, ở đây đã không có cái gì mạnh thú, bởi vì đô hội bị yêu thú đào thải rồi, có thể tồn tại chỉ có ăn cỏ tiêu sái thú.

Không có thâm nhập bao lâu, bọn họ tựu gặp tình huống.

"Gặp!" Lá chính binh quát to một tiếng "Mau nhanh cảnh giới!" Nguyên lai bất tri bất giác ở giữa, bọn họ đã bị trở thành con mồi bị nhìn trộm lên, lá chính binh cảm thấy như vậy một điểm nguy hiểm, cho nên mới quát dẹp đường.

Về phần Hứa Cường, hoàn toàn là bởi vì U Du Bộ, sở dĩ hôm qua mới có thể áp chế ba người này, hẳn thực lực của bản thân cũng không được tốt lắm, sở dĩ cũng bị lá chính binh nhận biết phải kém, căn bản cũng không có cảm giác được dị thường.

Năm nhân lưng tựa lưng làm thành một vòng, thật không ngờ mới vừa bắt đầu cũng đã gặp thấy bọn họ tới không muốn chuyện đã xảy ra, đối với lá chính binh nói bọn họ không có lý do gì không tin, thuyết hoang đối với lá chính binh không có lợi! Lá không cần phải ..., đã thú nhận biết bản năng cũng đã bị nhân loại mạnh hơn nhiều, càng thêm không cần phải nói bị đã thú cao cấp hơn yêu thú, sở dĩ ở đất hoang sơn ở giữa, đại đa số thời gian, không là bọn hắn tìm kiếm yêu thú, mà là chờ yêu thú tìm kiếm bọn họ, cũng may mà đêm qua bọn họ là ở đất hoang sơn ngoại vi qua đêm, không phải sớm đã bị đông đảo yêu thú vây công, tuy rằng yêu thú trong lúc đó cũng không làm sao có thể ở chung hòa thuận.

Có thể được xưng là yêu thú, đều hoặc nhiều hoặc ít sinh ra một điểm trí tuệ, không thể tái đi tầm thường đã thú luận xử, thấy Hứa Cường năm người làm thành một cái vòng, cũng không lộ diện, chỉ là đang âm thầm dòm ngó Hứa Cường bọn họ, cùng đội Hứa Cường bọn họ thư giãn, lúc này tất cả mọi người cảm thấy nguy hiểm đã tới, tuy rằng bọn họ là năm nhân, thế nhưng cũng không nhất định có thể đối phó một nhất cấp yêu thú.

"Bảo trì cái tư thế này không nên cử động, chúng ta đi ra ngoài! Không thể ở chỗ này chờ, miễn cho đưa tới những thứ khác yêu thú!" Thấy yêu thú chậm chạp không tiến hành công kích, lá chính binh nhắc nhở nói rằng, thật không ngờ bị hút dẫn tới yêu thú lại là ẩn nấp hình yêu thú, Hứa Cường không nói lời nào, thậm chí nhận lá chính binh tìm cách, bình thường hai người quan hệ cũng không tệ lắm, mà sơn hà ngọn núi ba người còn lại là không dám nhiều lời, có thể trong lòng bọn họ đối Hứa Cường cùng với lá chính binh có hận ý, nhưng thị tuyệt đối sẽ không ở chỗ này biểu hiện ra ngoài.

Bởi vì người càng ít, bọn họ đối phó yêu thú càng lao lực, chính bọn nó căn bản không phải nhất cấp yêu thú đối thủ, hơn nữa không xong thành nhiệm vụ bọn họ cũng không có cách nào trở thành đệ tử chánh thức.

Hứa Cường ở cùng với Ai Ngọc Thành bọn họ là ở lá chính binh nhắc nhở sau đó mơ hồ cảm thấy một loại nguy hiểm, biết đây là thật, tựu càng thêm cảnh giác, đi ra phía ngoài đã lâu, trong lòng bọn họ cảm giác được cảm giác nguy cơ cũng không có nửa phần biến mất, trái lại đặc hơn một chút, điều này làm cho Hứa Cường bọn họ có điểm uể oải, bọn họ thế nhưng chú ý chu vi rất lâu rồi, nhưng là lại vẫn là không có nhận thấy được cái gì, bất quá bọn hắn hay là muốn mạnh mẽ lên tinh thần, không phải nỗ lực có thể là sinh mạng đại giới!

Qua nửa canh giờ, có lẽ là cảm thấy Hứa Cường bọn họ muốn đi ra giá đất hoang sơn như nhau, trong lúc bất chợt, Hứa Cường lòng tơ chợt nổi lên, vội vàng hướng về bên cạnh đất trống né tránh, đương nhiên đang tránh né thời gian cũng tiện xe bả phía sau mình người của một cước cấp đá ra ngoài, tiết kiệm phía sau mình người của bị yêu thú này gục! Hắn chỉ có thấy được một đạo mau lẹ vô cùng bóng đen kéo tới, cho dù là chính quý đệ kia cước bộ cũng không có có thể toàn bộ né tránh công kích, Hứa Cường bị yêu thú này móng vuốt lau một chút, cũng may là Hứa Cường tránh đúng lúc, không phải tuyệt đối sẽ bị yêu thú này cấp trực tiếp mổ bụng phá bụng, hẳn không hoài nghi chút nào yêu thú có đúng hay không có loại năng lực này.

Hứa Cường sau lưng thị Thạc Đức Hải, không giải thích được đã trúng một cước cũng là sừng sốt, thế nhưng hay đang bị đập ra ngoài thời gian cũng là hiểu nguy hiểm tới! Đang bị đập ra ngoài sau đó hắn không quay đầu nhìn, trái lại dựa thế bỏ nhào về phía trước, lấy ra linh của mình khí, cấp tốc xoay người.

Lá chính binh cũng là phản ứng nhanh nhất, hẳn chọn lựa đồng dạng cũng là Hứa Cường vậy phương pháp, chính hướng hai bên trái phải gục, thế nhưng hẳn cũng tương hai người đồng thời cấp đá ra ngoài, nhượng mấy người này hơi chút cách xa yêu thú, để cho bọn họ có điểm thời gian phản ứng.

Yêu thú kia phản ứng cũng là cực kỳ cấp tốc, thấy không nhào tới nhân, kể tục hướng về Hứa Cường đánh tới, dù sao nó người thứ nhất lựa chọn mục tiêu hay Hứa Cường, hơn nữa Hứa Cường bị móng của nó hoa bị thương, có mùi máu tươi, loại này ăn thịt động vật đối với mùi máu tươi đều là rất nhạy cảm, Hứa Cường tiến đến giá đất hoang sơn thời gian lựa chọn một cây chùy thủ hộ thân, bởi vì phối hợp mình bước tiến, chùy thủ thị lựa chọn tốt nhất.

Thế nhưng sự thực chứng minh Hứa Cường còn là sai, nếu như có thể hoàn toàn tránh né nói, chùy thủ không thể nghi ngờ hay lựa chọn tốt nhất mà thôi, thế nhưng ở né tránh không kịp đích tình huống, chùy thủ liên năm giữ đều căn bản nắm giữ bất hảo, kiếm loại binh khí này mới là lựa chọn tốt nhất.

Đây là một đầu Hoa Báo, thấy không rõ mạnh mỗi gì, nhưng là từ vừa tập kích có thể nhìn ra, nó bạo phát, tốc độ rất mạnh, nếu không hẳn lựa chọn thị lãnh năng lực mạnh nhất hứa mạnh, phòng chừng những người khác thực sự sẽ xảy ra chuyện, thế nhưng cũng may là, hẳn tuyến trách xuất thủ đối tượng thị Hứa Cường, nhượng năm người này tiểu đội không có quá lớn thương vong.

Hoa Báo đã liên tục nhào Hứa Cường hai lần, lúc này người còn lại cũng phản ứng lại, dẫn theo linh của mình khí liên hướng hoa này báo trên người bắt chuyện, Hứa Cường cũng thuận lợi tại đây Hoa Báo trên người dùng chùy thủ tìm vài đạo lỗ hổng.

Thế nhưng rất đáng tiếc, Hứa Cường chùy thủ cũng không có đối hoa này báo tạo thành tổn thương quá lớn, hoa này báo đã là nhất cấp yêu thú, thoát khỏi đã thú, tốc độ, lực lượng, còn có phòng ngự, đều bị đã thú mạnh hơn thượng cấp đối đã ngoài, Hứa Cường chùy thủ ở Hoa Báo trên người để lại vết thương, thế nhưng loại này vết thương cũng một đạo rất nhỏ lỗ hổng, chỉ là phá vỡ da lông mà thôi, liên máu chưa từng chảy ra một điểm, Hoa Báo giá thân da lông lực phòng ngự vô cùng kinh người.

Liên tục tấn công Hứa Cường hai lần, Hoa Báo cũng không có đắc thủ, đã hơi có một ít trí tuệ Hoa Báo tựu bỏ qua đối Hứa Cường công kích, xoay

người hướng về trong đội ngũ duy nhất một nữ, Văn Tuyết Văn phát động công kích, ở nơi này Hoa Báo phát động công kích thời gian, lá chính binh mấy người bọn hắn binh khí cũng bắt chuyện đến nơi này Hoa Báo trên người của, để lại vài đạo sâu cạn không đồng nhất vết thương, bất quá rõ ràng đó có thể thấy được, lá chính binh thực lực bị mấy người bọn hắn cũng cao hơn, bởi vì chỉ có công kích của hắn nhưng hoa này báo chân chính chảy máu, bất quá tình huống cũng là không cần lạc quan, bởi vì ... này vết thương không sâu, trở lại vài đạo loại này vết thương đối yêu thú cũng không có tổn thương quá lớn.

Hoa này báo mặc dù có một điểm trí tuệ, thế nhưng trí tuệ lại rõ ràng nhất không cao, không phải cũng sẽ không chỉ thị nhất cấp yêu thú, lúc này nó bị thương, lập tức tự thay đổi thân thể, nhất phác nhất giáo, công về phía lá chính binh, chỉ là ở trong nháy mắt mà thôi, hoàn hảo lá chính binh cũng là phản ứng đúng lúc, trường kiếm đề ngang trước ngực, Hoa Báo chỉ cần được trường kiếm mà thôi, hoa này báo da lông tuy rằng cứng rắn, thế nhưng trong miệng thế nhưng mềm, lá chính binh ý thức cực kỳ xuất chúng, lúc này cô sức vận một cái trường kiếm, muốn vết cắt hoa này báo chảy, hơn nữa lúc này thừa dịp Hoa Báo chú ý của lực đều tập trung vào lá chính binh trên người của, phản ứng kịp Hứa Cường trong một cây chùy thủ bằng vào quỹ dị U Du Bộ đưa vào Hoa Báo một trong ánh mắt.

Đồng thời, lá chính binh đang nghĩ ngợi thanh trường kiếm cấp mình nhiều, cấp hoa này báo tạo thành thương tổn, Hoa Báo bởi trong mắt bị Hứa Cường sắp tiến vào một cây chùy thủ, cũng không cố trong miệng cắn trường kiếm, gào thét một tiếng, thanh âm cực đại, nhưng mà chính là bởi vì một tiếng này, lá chính binh không gì sánh được thuận lợi bỏ trường kiếm của mình cấp mình nhiều, thuận thế hướng Hoa Báo trong miệng thanh trường kiếm đẩy vào, vừa cấp con yêu thú này để lại một nghiêm trọng vết thương.

Hoa này báo đầu tiên chú ý thị Hứa Cường, giá đều cả Hoa Báo ánh mắt của cấp chọc mù, có thể không hấp dẫn cừu hận sao? Bình thường những yêu thú mình tranh đấu tuy rằng cũng là rất thảm liệt, thế nhưng cũng rất ít sẽ làm bị thương đau mắt, tát vào mồm loại này địa phương trọng yếu, bởi vì chúng nó cũng có nhất định ý thức bảo vệ mình những bộ vị, thế nhưng hiện tại cũng mù một mắt, hoa này báo hung tính cũng bị kích phát ra rồi.

Bịch một tiếng, Hứa Cường bị hoa này báo dùng đuôi quét đi ra ngoài, đang bị tảo đi ra thời gian Hứa Cường lần thứ hai bằng vào quỹ dị bước tiến tháo bộ phận khí lực, bằng không hắn cần phải trọng thương bất khả, yêu thú môn đuôi cũng là công kích một trong thủ đoạn, rất nhiều yêu thú đuôi cũng có thể công kích, hơn nữa uy lực đều rất mạnh.

Nhưng may mắn thay, Thạc Đức Hải mấy người nói như thế nào cũng là ở Thông Thiên Tháp nội trải qua mãnh thú vây công người của, ý thức cũng là khó được xuất chúng, phản ứng kịp hắn thừa dịp hoa này báo tương Hứa Cường tảo đi ra thời gian dĩ một xảo quyết độ lớn của góc tương trong tay mình nhất thanh trường kiếm cấp hung hăng thọc đi vào, sâu đậm thống đến rồi đầu của nó, thế nhưng Thạc Đức Hải giống như mình bị Hoa Báo dùng đuôi hung hăng quét đi ra ngoài.

Giá hạ từ Hoa Báo hai con mắt đều bị lộng mù, Ai Ngọc Thành đang muốn đi tới bỏ một đao, nhưng là lại bị một bên Văn Tuyết Văn lôi kéo thôi lui đến phía, bởi vì nàng nhìn thấy lá chính ngay ngắn ở cực nhanh lui về phía sau, Hoa Báo ở hai con mắt đều nhìn không thấy đồng tây sau đó thị hoàn toàn nội điên, cho dù là từ dã thú trở thành yêu thú, cũng che giấu không được trong khung hung tính, phát cuồng Hoa Báo đang ở quơ chính sắc bén móng vuốt, có vẻ đặc biệt hung tàn, nếu là thật có nhân xông lên nói, thực sự là không có khả năng đòi được chỗ tốt.

Bị Hoa Báo tảo đi ra Hứa Cường cùng với Thạc Đức Hải hai người lúc này cũng là từ chối cách xa phát cuồng Hoa Báo, hiện tại hắn cũng không dự định đi tới, đó là chịu chết!

Lại nói tiếp khán thị qua thật lâu, thế nhưng trên thực tế giá phát sinh thời gian quá ngắn, Hoa Báo tập kích, Hứa Cường và lá chính binh tương nhân đá ra khứ, sau đó Hoa Báo hoàn một mục tiêu, bị lá chính binh làm tức giận, Hứa Cường thuận thế chọc mù một mắt, lá chính binh cắt Hoa Báo tát vào mồm, Thạc Đức Hải tái nhào tới chọc mù một người mắt, kỳ thực tổng cộng cũng liền đi qua thập hơi thở tả hữu thời gian!

Một lát sau, Hoa Báo giùng giàng ngã xuống, nó nhận được thương quá nặng, trực tiếp thương tổn tới đầu, hơn nữa bởi vì phát cuồng, liên hồi thương thế, Hứa Cường người thứ nhất xông lên, thanh trường kiếm theo Hoa Báo ánh mắt của hung hăng đẩy tới đầu của nó lý, lúc này Hứa Cường nhìn thoáng qua chu vi, năm mọi người thị lông tơ chợt nổi lên, may là không để cho nó nhào tới trên người, bởi vì chu vi từng viên một cần năm sáu nhân ôm hết đại thụ để lại rất nhiều nửa ngón tay sâu hoa vết, giá nếu như ở trên người bọn họ, thật đúng là thiết tưởng không chịu nổi! Chỉ nhất phác đồ hội để cho bọn họ mất tính mệnh.

Kỳ thực lần này là bởi vì các loại ngẫu nhiên, tài để cho bọn họ thành công tránh khỏi thương vong, thuận lợi bắt lại hoa này báo, đầu tiên, hoa này báo tự nhiên lựa chọn tập kích duy nhất một có thể tránh thoát nó tập kích Hứa Cường làm mục tiêu, điều này làm cho nó bị kiềm chế, cho mọi người thương tổn được cơ hội của hắn, sau lại hay bởi vì trong khung hung tính, đuổi theo Hứa Cường không tha, lại bị chọc mù một người mắt, hơn nữa thương tổn tới sọ đầu của nó, ở phát cuồng dưới tài liên hồi nó tử vong.

Nếu như nó lựa chọn điều không phải Hứa Cường tác là thứ nhất một tập kích mục tiêu, nói không chừng Hứa Cường chi đội ngũ này hội có cái gì thương vong. .

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5: Sinh tử trong nháy mắt

Chương 5: Sinh tử trong nháy mắt

Tác giả: Ngây thơ Tu La

"Mau nhanh rời đi nơi này!" Hứa Cường và Diệp Chính Bình ăn ý nâng lên Giá Hoa Báo thi thể liền hướng giá đất hoang sơn ngoại vì lui lại, đây là lựa chọn sáng suốt nhất, bởi vì nơi này tràn đầy mùi máu tươi, bây giờ còn đừng lo, để cho nhất định sẽ hấp dẫn lại một nhóm lớn yêu thú, khi đó bọn họ muốn lui lại cũng là khó có thể rút lui, tự thân cũng sẽ rơi vào nguy hiểm.

"Ừ!" Ai Ngọc Thành mấy người gật đầu, bọn họ cũng là biết nguy hiểm, điểm ấy phán đoán bọn họ vẫn phải có, bọn họ vốn là không có thâm nhập đất hoang sơn rất xa, lúc này lui ra ngoài vừa dĩ tốc độ nhanh nhất đi ra, chỉ là một lát sau, bọn họ tựu cách xa đất hoang sơn núi non, lúc này bao nhiêu nhân tài thị thời dài một hồi, yêu thú chắc là sẽ không bước ra đất hoang sơn rất xa.

"Nhìn ta một chút môn thu hoạch ba!" Hứa Cường và Diệp Chính Bình tương Giá Hoa Báo ném xuống đất, Giá Hoa Báo có chừng ba người khổ, là một quái vật lớn, Hứa Cường lần này mượn quỹ dị kia U Du Bộ tan mất một bộ phận khí lực, sở dĩ giá mới không có thụ quá nặng thương, thế nhưng Thạc Đức Hải tựu không giống nhau, đang ở Hoa Báo phát cuồng thời gian bị quét đi ra ngoài, hơn nữa không có nửa điểm mượn lực, Hoa Báo đuổi thương toàn bộ lực lượng đều hoàn toàn đánh vào trên người của hắn, thương không nhẹ.

Hắn lúc này không nói từ, cũng là bị nội thương rất nặng, không có một đoạn thời gian Thạc Đức Hải thị không có khả năng khôi phục, đây đối với Hứa Cường cái đội ngũ này mà nói cũng không là một chuyện tốt, bất quá hoàn hảo, nhiệm vụ này thời gian cũng rất dài, có hơn một tháng, cũng sẽ không bởi vì Thạc Đức Hải thụ thương mà đã bị ảnh hưởng quá lớn.

"Đây là ám ảnh báo!" Văn Tuyết Vân nhìn chằm chằm Giá Hoa Báo thi thể, đột nhiên kêu thành tiếng, giá đích đích xác xác thị nhất cấp yêu thú, từ tên có thể nghe ra, con yêu thú này giống nhau thị nằm vùng ở âm thâm, cùng đội xuất thủ nhất khắc, giống nhau coi như là bước vào Luyện khí kỳ cũng khó mà tránh thoát giá ám ảnh báo tập kích. Nếu không Hứa Cường cùng với liên tiếp vừa khớp, chỉ sợ chết sẽ là bọn hắn!

"Nhanh bả yêu thú này cấp phân giải hết, chúng ta lui về đường hào thương trở lại!" Hứa Cường nói rằng, cho dù hắn tan mất phần lớn lực đạo! Nhưng là vẫn bị thương, thì càng gia không cần phải nói Thạc Đức Hải, hắn nhận được thương bị Hứa Cường còn muốn nặng, lúc này bước đi đều cần Ai Ngọc Thành đỡ.

"Ừ!" Văn Tuyết Vân đáp, tuy rằng nàng là người nữ, nhưng là lại cũng không sợ hãi chút nào giá máu tanh trắng diện, loại chuyện này sau đó hội bình thường đối mặt, Diệp Chính Bình còn lại là trực tiếp tựu động thủ, giá ám ảnh báo trên người da lông coi như thị hoàn hảo, lực phòng ngự cũng không thác, dĩ giá thể tích, mới có thể làm ra vài món bị giáp, như vậy coi như là cường hóa bọn họ sinh tồn năng lực, đón bọn họ hay lấy ra ám ảnh báo lòng của bản, đây là giao nhiệm vụ bằng chứng, phương diện này ẩn chứa lực lượng cường đại, có thể dùng vụ luyện đan, chỉ bất quá bảo tồn thời gian cũng là hữu hiệu, dùng võ tông loại này tông môn mà nói, căn bản không cần, bọn họ muốn chỉ là cái này làm bằng chứng mà thôi.

Trừ lần đó ra, yêu thú huyết nhục cũng là vật đại bổ, có thể rèn luyện nhân thể, nhất là ở cõi phàm kỳ cái này đặt nền móng thời gian, nếu như có thể dùng lâu dài loại này huyết nhục, đánh nhau hào cơ sở thấp phần hữu dụng, sau đó đắc tu luyện cũng có thể khoái nhân một.

Ba ngày sau đó, Hứa Cường bốn người lần thứ hai bước vào đất hoang sơn ở giữa, có chút kinh nghiệm bọn họ nhượng Hứa Cường đi vào hấp dẫn hỏa lực, bởi vì cũng chỉ có Hứa Cường có thể tại đây ta yêu thú tập kích hạ phản ứng kịp, ám ảnh báo chế luyện bị giáp Hứa Cường cũng phân là đến rồi nhất kiện, bởi vì hắn nguy hiểm nhất, đây là không có thể nghi ngờ.

Thế nhưng sự tình xa xa không có đơn giản như vậy, bọn họ có thể giết chết ám ảnh báo thị vô số vừa khớp tạo thành, sau lại bọn họ vừa giết chết hai đầu nhất cấp yêu thú, thế nhưng đã không có nhiều như vậy vừa khớp, Hứa Cường bọn họ tựu nhu phải bỏ ra vô số mồ hôi và máu, tài bác giết chết giá hai đầu nhất cấp yêu thú, thế nhưng đồng dạng là bất hạnh, yêu thú mặc dù bị xung là yêu thú, là bởi vì yêu thú đã thoát khỏi dã thú, trở nên điều không phải vậy cường đại, ở tổng cộng giết tam đầu yêu thú sau đó, bọn họ cũng là bị thương ba người, chỉ còn lại có Diệp Chính Bình và Hứa Cường hai người kia không có đã bị quá nặng thương.

Năm ngày sau đó, bọn họ sắc mặt có điểm khó coi, hiện tại chỉ còn lại có Diệp Chính Bình và Hứa Cường hai người còn có sức chiến đấu, còn lại ba người đều bị thương, đều ảnh hưởng đến thân thủ của mình, nếu như lúc này ba người bọn họ tái bước vào đất hoang sơn nói, nhất định sẽ gặp chuyện không may, yêu thú cường đại bọn họ là biết đến, bằng không nhiệm vụ này cũng sẽ không chỉ để cho bọn họ liệt sát ngũ đầu nhất cấp yêu thú, hơn nữa còn là đặt ở sau cùng khảo nghiệm, nếu như Hứa Cường không có đoán sai, đây cũng là vì để cho bọn họ học được và đội hữu hợp tác, dù sao tình hình chung hạ, nếu như có thể hoàn mỹ hợp tác, hơn nữa thực lực hoàn có thể, liệt sát ngũ đầu nhất cấp yêu thú cũng chưa tính là thái chuyện khó khăn.

"Là chúng ta liên lụy hai người các người a!" Ai Ngọc Thành sắc mặt âm trầm nói, ở mấy ngày nay trong chiến đấu, bọn họ đã không có cái loại này kiêu ngạo, cũng biết kỹ thực trong chi đội ngũ này Hứa Cường và Diệp Chính Bình thị chủ lực, nếu không Hứa Cường và Diệp Chính Bình, khả năng bọn họ lần đầu tiên đã bị ám ảnh báo giải quyết.

"Đừng nói lời như vậy! Ngày mai các người tựu ở chỗ này chờ ba, ta và Diệp Chính Bình đi vào chung đất hoang sơn, nếu như một tháng sau đó chúng ta còn không có đi ra, các người tựu trở về đi, mặc kệ thế nào, làm tạp dịch đệ tử tông bí đã đánh mất tính mệnh tốt!"

Hứa Cường trong lòng cũng là không dễ chịu a, hai người xâm nhập nói đích thật là có điểm nguy hiểm, thế nhưng hắn cũng là không muốn buông tha đệ tử chánh thức thân phận, bởi vì thân phận chỉ là thiếu chút nữa, thế nhưng đãi ngộ căn bản cũng không như nhau, nếu như hắn có thể thành công bước ra U Du Bộ bước đầu tiên nói, tình huống cũng sẽ không như thế bị động, không nói thương tổn được yêu thú, thế nhưng cũng có thể né tránh yêu thú công kích thị dư dã.

Những người còn lại đều trầm mặc! Bất quá bọn hắn đều không nói thêm gì, phỏng chừng giá để tam trọng khảo nghiệm hội đấu loại rất nhiều người, nếu như bây giờ bị đào thải, như vậy cũng liền ý nghĩa bọn họ trước làm nỗ lực cũng liền uổng phí! Bọn họ thật sự là không muốn như vậy, không muốn buông tha cái này mong muốn, thế nhưng hiện nay giá hình thức thật sự là quá nặng nề.

Đêm đã khuya, Hứa Cường và Diệp Chính Bình còn không có nghỉ ngơi, hai người ngồi ở trước đồng lửa, không nói được một lời, khiến động hỏa điểm chiếu trên mặt bọn họ lúc sáng lúc tối, bầu không khí có điểm áp lực.

"Người có nghĩ tới hay không chúng ta hội vĩnh viễn ở lại đất hoang sơn ở giữa!" Diệp Chính Bình cấp đồng lửa thêm một bả củi lửa, sau đó nói, bây giờ là ở đất hoang sơn bên ngoài, không cần lo lắng nhóm lửa hội đưa tới yêu thú.

"Sẽ không!" Hứa Cường cười cười, chỉ có hai chữ này trả lời lại hiện ra một loại kiên định.

"Vì sao?" Diệp Chính Bình sắc mặt của bất biến, hỏi ngược lại, hình như từ Hứa Cường nhận thức hắn đến bây giờ, Diệp Chính Bình vĩnh viễn đều là như thế này lãnh tĩnh, sẽ không có quá kinh hoàng thời gian, coi như là ở đối mặt yêu thú đánh lên thời gian, nó phản ứng cũng là như vậy thông dong, bình tĩnh, tuy rằng tới hậu hắn cũng bị thương.

"Bởi vì người điều không phải người thường a! Ta biết" Hứa Cường thở dài một hơi, hắn khẳng định Diệp Chính Bình không biết là đơn giản như vậy, giá thị thực giác của hắn, đến bây giờ thực giác của hắn cũng không có bỏ qua.

Diệp Chính Bình nở nụ cười "Người cũng không phải người thường a!" Bất quá hắn không nói thêm gì, nói xong lời này phảng phất cảm giác hắn lơ lửng, sau đó hắn còn nói thêm "Người có cái gì ... không mệnh tướng a?"

"Mệnh tướng? Nhưng thật ra có ba, ta nhưng thật ra hy vọng có thể tìm được phụ mẫu của chính mình!" Hứa Cường thở dài một hơi, một đường truy tầm nhiều, lại phát hiện hầy tìm không được, lúc này mới bước lên tu hành lộ, bằng không hắn cũng sẽ không tuyển trạch tu luyện "Còn người?"

Diệp Chính Bình cũng là không hề có kỵ đáp "Ta tự nhiên cũng có giấc mộng của mình, ta hy vọng có thể thiên hạ đại đồng, khai cương thác đất hàng tỉ lý, tổ một hoàng đế thử xem"

" chỉ hy vọng người có thể đạt thành nguyện vọng của chính mình ba "

"Người cũng là!"

Nói xong, hai người tự không nói gì nữa, lẳng lặng ngồi ở trước đồng lửa, hai người chưa từng có bất kỳ buồn ngủ, cũng không nói gì, không biết đầu óc của bọn họ lý đang suy nghĩ gì, tức sử giữa bọn họ hoàn có thật nhiều khả dĩ nói chuyện trời đất.

Kỳ thực đối với Diệp Chính Bình nói thiên hạ đại đồng, khai cương thác đất, Hứa Cường cũng không phải quá rõ, bởi vì Hứa Cường đối việc này cũng không phải hiểu rất rõ, kiến thức của hắn cũng không cao, thế nhưng chỉ từ Diệp Chính Bình nói ra được những, cũng có thể thấy được lai Diệp Chính Bình không bình thường.

Một đêm không ngủ, kỳ thực đối với bọn hắn người như thế mà nói, một buổi tối không ngủ cũng không phải vấn đề lớn lao gì, Hứa Cường và Diệp Chính Bình cáo biệt ba người, lần thứ hai thâm nhập đất hoang sơn ở giữa, hội này hai người bọn họ thị cực kỳ cẩn thận, dùng da thú che giấu tự thân khí tức, không phải khí tức bén nhọn yêu thú nhất định sẽ bị hấp dẫn mà đến, vậy cũng là là bọn hắn tiến nhập đất hoang sơn sau đó học được nhất ít đồ, tuy rằng giản đơn, nhưng là lại rất hữu dụng, dọc theo đường đi bọn họ đều tránh được rất nhiều nguy hiểm yêu thú.

Thế nhưng đồng dạng, bởi vì cẩn thận, bọn họ không có đối với bất luận cái gì vừa... vừa đụng phải yêu thú hạ thủ, bởi vì không có cơ hội, một ngày không thành công, bọn họ nhất định sẽ thất thủ, một ngày đêm tự không sai biệt lắm như vậy qua, bọn họ một có bất kỳ thu hoạch, thế nhưng Hứa Cường và Diệp Chính Bình hai người cũng không phải người thường, chịu được tâm, sờ dĩ ở màn đêm buông xuống trước tìm một chỗ nghỉ ngơi.

Màn đêm đến, Hứa Cường hai người lại phát hiện mình lâm vào nguy hiểm ở giữa, bởi vì bọn họ cư nhiên không cẩn thận tiến nhập một loại kinh khủng yêu thú sào huyệt ở giữa, loại này yêu thú đó là Thanh Lang, lang là một loại quần cư động vật, chính là bởi vì như vậy, bọn họ là nhất cấp yêu thú trung kinh khủng nhất tồn tại, một đám nhất cấp yêu thú ai có thể củ chống đỡ được? Coi như là nhị cấp yêu thú gặp phải cũng muốn tách ra đám này Thanh Lang.

Trước Hứa Cường và Diệp Chính Bình phát hiện giá phiến địa phương một có bất kỳ yêu thú gì xuất hiện vết tích, tài tuyển trạch ở chỗ này qua đêm, thế nhưng hiện tại, bọn họ mới phát hiện, khắp địa phương đều là Thanh Lang lãnh địa, bọn họ kiểm tra phạm vi quá nhỏ! Không có phát giác!

Mà bây giờ, bọn họ đã bị một đám Thanh Lang cấp bao vây, chu vi đều lộ ra một đôi đôi tán ra u quang ánh mắt của, hiển nhiên là phát hiện bọn họ, đối mặt loại tình huống này, Hứa Cường và Diệp Chính Bình đều là đề cao cảnh giác, không dám thư giãn.

Đám này Thanh Lang rất nhanh tự phát động công kích, bọn họ hay giả đất hoang sơn vòng ngoài bá chủ, chưa từng có con mồi có thể chạy trốn bọn họ săn bắn!

Đối mặt số lượng đông đảo Thanh Lang, bọn họ cũng không có biện pháp, trên cây, trên mặt đất, đều có nhất đồng lớn Thanh Lang, mà mỗi đầu Thanh Lang đều là nhất cấp yêu thú, sinh tử, chỉ chỉ là trong nháy mắt. . .

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: U Du Bộ bước đầu tiên

chương 6: U Du Bộ bước đầu tiên

Tác giả: Ngây thơ Tu La

Bởi đám này Thanh Lang ở đất hoang ngoài núi vậy đều là tuyệt đối bá chủ, sở dĩ căn bản cũng không có bá hai cái này xông vào bọn họ lãnh địa người của loại đề ở trong lòng, trong nháy mắt tự phát động công kích, rất nhiều Thanh Lang hướng về Hứa Cường và Diệp Chính Bình đánh tới, mà đánh tới bộ vị đại đa số đều là đầu, cổ, còn có bộ ngực chờ trí mạng bộ vị, cho dù là Hứa Cường cùng với tận lực tránh né, thế nhưng trên người còn là đa đi ra vài đạo sâu thấy tới xương vết thương, nếu không bọn họ hoàn ăn mặc yêu thú da lông chế tác mà thành bị giáp, khả năng lần này bọn họ ngay bị thương nặng.

Hứa Cường bất hảo quá, Diệp Chính Bình đồng dạng cũng không tiện quá, lần đầu tiên giết chết ám ảnh báo thù gian, bọn họ dựa vào hay nhân số thượng ưu thế, cho nên mới năng đối ám ảnh báo giá nhất cấp yêu thú tạo thành trí mạng thương tổn, thế nhưng tình huống bây giờ thiếu hình như trái ngược.

Thanh Lang không hổ là đất hoang sơn vòng ngoài bá chủ, coi như là đối thành năm sáu một Luyện khí kỳ người của đến đây phòng chừng cũng là khó có thể sinh tồn, Hứa Cường bọn họ nếu như không xuất ra một điểm chân bản lãnh phòng chừng không chống nổi tiếp theo đợt công kích, dĩ nhiên, đây đã là không liên quan Hứa Cường chuyện tình, Hứa Cường đã là nã không ra bản lãnh gì, hoàn toàn hay khán Diệp Chính Bình, nếu như Hứa Cường có thể bước ra U Du Bộ bước đầu tiên nói, có thể hẳn vẫn có thể miễn cưỡng chạy đi, thế nhưng hiện tại hẳn cự ly cái tầng thứ kia còn là kém quá xa.

"Hứa Cường, hữu duyên gặp lại sau!" Diệp Chính Bình nổi giận gầm lên một tiếng, trong một cây chùy thủ sập ở trên mặt đất, đây là lưu cho Hứa Cường, bởi vì nếu như hẳn nhưng quá khứ nhất định sẽ bị đông đảo Thanh Lang cấp chặn rơi.

Nói lời này, Diệp Chính Bình là không để ý hẳn, nhất thanh trường kiếm tàn mát ra hơi yếu quang mang "Ngày hôm nay vừa lúc dùng các người đám này súc sinh thử xem kiếm pháp của ta có hay không lui bước!"

"Thiên huyền tinh hóa!" Một câu nói cơ hồ là gào thét đi ra ngoài, tại nơi sao trong nháy mắt thời gian, phảng phất nhất thanh trường kiếm huyền hóa thành rất nhiều bả, đồng thời hướng về chung quanh Thanh Lang chém tới, cư nhiên bả mấy con Thanh Lang cấp đánh bay ra ngoài, dĩ nhất thanh trường kiếm đồng thời đánh bay kỳ đầu tương đương với chính gấp hai lớn nhỏ Thanh Lang cấp đánh lui, loại thật lực này không thể bảo là không kinh khủng.

Chính là bởi vì Diệp Chính Bình một chiêu này, cho Hứa Cường một cái cơ hội, đến gần rồi Diệp Chính Bình, thuận thế bả trên đất thanh chùy thủ kia cũng cho nhật lên, thế nhưng chính là bởi vì Hứa Cường công việc này, cho chu vi nhìn chăm chăm Thanh Lang một cái cơ hội, một con Thanh Lang nắm được cơ hội, ở Hứa Cường xoay người trong nháy mắt, ở Hứa Cường trên lưng của rạch ra một đạo kinh khủng lỗ hổng, lưỡng cây chùy thủ nói, nhất định sẽ có lợi một điểm, hơn nữa bằng không hẳn một xoay người, phòng chừng vết thương trên người hẳn vết còn có thể nhiều hơn vài đạo.

"Hội này coi như là liều mạng cũng không có bao nhiêu dùng." Bị một đám Thanh Lang vây, cả người đều toát ra mồ hôi hột, hơn nữa thương thế trên người, nhưng hẳn thực sự là lạc quan không đứng dậy. Áp lực này có thể nói kinh khủng!

Hơn nữa điểm chết người là thị đám này Thanh Lang sự linh hoạt cực cao, vừa một đồng Thanh Lang cùng nhau công kích, liên tiếp ở Hứa Cường trên người họa xuất rất nhiều không tính là nhẹ vết thương, chu vi mặc dù là cây cối, thế nhưng leo cây cũng không phải biện pháp, dã thú kia đặc hữu siêu cường sức bật, có thể làm cho bọn họ trong nháy mắt nhảy đến giống như Hứa Cường cao vị trí, không nhìn thấy chu vi đều lộ về Thanh Lang sao, hơn nữa những cây to này thượng cũng là đứng đây Thanh Lang.

Đang công kích quá một vòng sau đó, những Thanh Lang cũng không công kích nữa, ở Hứa Cường cẩn thận trong ánh mắt, thanh trong bày sới đi ra hai hình thể giác đại Thanh Lang, cho dù điều không phải Lang Vương, địa vị phòng chừng cũng bị Lang Vương không sai biệt lắm.

Nhìn giá hai bị phổ thông Thanh Lang lớn hơn thượng một phần ba Thanh Lang cùng với u lực ánh mắt của, Hứa Cường trong lòng chấn động, đây là đem mình làm đồ chơi, bằng không giá thủ lĩnh lang thị sẽ không xuất hiện.

Tình hình chung hạ, yêu thú thực lực là và thân thể của chính mình khổ thành có quan hệ trực tiếp, đương nhiên, đây là đang đồng cấp dưới tình huống, như lang loại này yêu thú thị áp dụng loại này quy tắc, cho dù là chi đối mặt vừa... vừa thông thường Thanh Lang, Hứa Cường cũng không có cách nào đối phó, thì càng gia không cần phải nói giá hai đầu hình thể càng thêm to lớn Thanh Lang.

Những Thanh Lang ô ô tại đây hai cầm đầu Thanh Lang hai bên trái phải, không biết ở nói gì đó, thế nhưng ở nơi này thuốc nhuộm màu xanh biếc lang nói cho tới khi nào xong thôi, Hứa Cường cảm thấy nguy cơ, rất nhiều Thanh Lang hướng về bọn họ đánh tới, dưới chân đạp một cái, hướng về tiền phương một cây đại thụ phương hướng thềm khứ, Diệp Chính Bình đồng dạng cũng làm ra loại động tác này, chỉ bất quá hẳn đi hướng một hướng khác "Hữu duyên tái kiến ba! Đề tự đột phá vòng vây!"

Diệp Chính Bình kiểm đột nhiên phát ra một tiếng kiếm ngân vang, một đường xung phong liều chết, trường kiếm của hắn tổng là có thể kịp thời tương nhích lại gần mình bên người Thanh Lang cấp chém ra khứ, chạy ra khỏi một cái đường máu, đương nhiên máu này đại bộ phận thì trên người của hắn máu. Thế nhưng Hứa Cường không có đi theo phía sau hắn, bởi vì ... này dạng tổ càng thêm nguy hiểm, Thanh Lang tùy thời hội sau lưng hắn phát động công kích, hơn nữa hai người cùng nhau hướng một cái phương hướng đào đi, sẽ phản ứng dẫn càng nhiều hơn Thanh Lang tham dự chiến đấu, đây là một cái không lựa chọn sáng suốt.

Hứa Cường lúc này nhưng là chân chính đối mặt nguy cơ sinh tử, Thanh Lang đàn ở giữa đã không thấy được Diệp Chính Bình thân ảnh của, chỉ còn lại có một mình hắn, mà trên người hắn vết thương sâu tới xương chính đang chảy máu, tiếp tục như vậy nữa, hắn coi như là chảy máu cũng sẽ lưu từ hắn!

Vừa một vòng mới công kích, Hứa Cường trước mắt hiện lên một móng vuốt, nếu như bị con này Thanh Lang móng vuốt chộp trúng, nhất định sẽ bị nắm bạo đầu của mình lỗ, bất luận cái gì một loại yêu thú lực lượng đều là kinh khủng, tuyệt đối điều không phải Hứa Cường cái này còn không có bước vào luyện khí cảnh tiêu nhân vật có thể khiêng được.

"Ta không thể chết được a ! ! " Hứa Cường ngực rống giận, đối mặt với loại này nguy cấp đích tình huống, hắn không có nửa điểm hoảng trương, trái lại ngực vô cùng lãnh tĩnh, tựa như càng nhiều nhận thức nói trước khi chết thời gian gấp qua đặc biệt mạn như nhau, Thanh Lang móng vuốt ở Hứa Cường trước mặt một chút xiu tới gần, Hứa Cường nhưng trong lòng đang điên cuồng thúc giục U Du Bộ bước đầu tiên, trực giác nói cho hắn biết, nếu như Hứa Cường có thể bước ra giá U Du Bộ bước đầu tiên, khẳng định có thể tránh thoát trước mặt loại này tập kích.

Thời gian mất đi đặc biệt mạn, ngay móng vuốt gần đụng tới Hứa Cường thời gian, Hứa Cường một thân mồ hôi lạnh đều cấp kinh đi ra, thế nhưng một khắc cuối cùng, hắn vẫn tương giá U Du Bộ bước đầu tiên cấp đạp đi ra, giờ khắc này tất cả thời gian trôi qua đều khôi phục được bình thường, Thanh Lang móng vuốt huy vũ xuống tới.

Thế nhưng đụng phải chẳng qua là một hư ảnh, chân chính Hứa Cường thân thể đã sớm thần kỳ hạ dòi một cái sọ đầu vị trí, tránh thoát giá Thanh Lang công kích, dường như thuận đi như nhau.

Trước không có có thể bước ra U Du Bộ Hứa Cường tối đa bất quá chỉ là bản năng của thân thể khổng chế chính né tránh, thế nhưng hiện tại cũng mình ở có thể chủ động nắm giữ loại kỹ xảo này.

Hơn nữa Hứa Cường giá U Du Bộ bước đầu tiên không có thể như vậy đơn giản như vậy, Hứa Cường có thể cảm giác được, thân thể của chính mình hình như hay trong nháy mắt đến rồi một người địa phương, căn bản không có di động vết tích, thế nhưng giá di động cự ly Hứa Cường cũng cảm thấy, tối đa nửa người, cho dù là sau đó tu vi cao cũng không sửa đổi được, bất quá chỉ chi là như vậy, Hứa Cường cũng là hưng phấn nguy, phải biết rằng, U Du Bộ phân vị cử bộ, lúc này mới bước đầu tiên mà thôi, tựa đã có như vậy nghịch thiên công hiệu, như vậy còn dư lại nữa?

Không nên xem thường giá nửa thân vị chênh lệch, đang đối chiến ở giữa, nửa thân phận tình hình chung hạ là có thể tránh thoát đối phương tuyệt sát, đây là một cái nghịch thiên kỹ năng. Hứa Cường ý thức được. Hiện tại nhất định là không thể tùy ý hiển lộ ra khứ, giá phải làm thành một bảo mệnh con bài chưa lật, không thể tùy tiện tiết lộ ra ngoài, nếu là có nhân nhắm vào mình, vậy thăm.

Chỉ là ở trong nháy mắt, Hứa Cường cũng đã nghĩ đến rất nhiều sự tình, thế nhưng rất rõ ràng, bây giờ còn điều không phải suy nghĩ lung tung thời gian, hiện tại hắn còn bị đông đảo Thanh Lang bao quanh nì.

Giá U Du Bộ bước đầu tiên bị nắm giữ, Hứa Cường trong lòng cũng có một điểm lo lắng, hơn nữa hắn phát hiện mình phản ứng tựa hồ đã nhanh vài phần, những Thanh Lang động tác tựa hồ cũng chậm rất nhiều.

Chính là bởi vì như vậy các loại nguyên nhân, nhượng Hứa Cường trong lòng sinh ra một phần lo lắng chính mới có thể hậu thoát ly giá Thanh Lang lãnh địa, chỉ bất quá bây giờ nhu phải mau sớm thoát ly chiến đấu, không phải coi như là chảy máu đều có thể cú bả Hứa Cường hao tổn chết ở chỗ này.

Vừa kỳ đầu Thanh Lang kéo tới, Hứa Cường lần này có thể xem hiểu bọn họ quỹ tích, dễ dàng tự tránh ra những công kích, đồng thời song tay cầm chủy thủ, phân biệt ở hai đầu Thanh Lang trên người hung hăng rạch ra lưỡng đạo lỗ hồng, giá hạ tử Hứa Cường cũng là kinh ngạc, thật không ngờ Diệp Chính Bình cho hắn ném chủy thủ lại là nhất kiện bảo bối, tương Thanh Lang cấp hung hăng rạch ra một vết thương, mà hắn chủy thủ của mình nhưng chỉ là trầy một điểm da mà thôi, phải biết rằng, phạm là yêu thú, phòng ngự của bọn họ lực đều là không thấp.

Bất quá bây giờ cũng không phải tự hỏi những chuyện này thời gian, Hứa Cường tránh thoát một lần công kích sau đó, chạy đi bỏ chạy, hai chân dặng địa, thân thể như như mũi tên rời cung, nhanh chóng hướng phía ngoài đột phá vòng vây, dọc theo con đường này Thanh Lang tự nhiên là sẽ không để cho Hứa Cường cứ như vậy dễ dàng rời đi nơi này, dọc theo đường đi Thanh Lang đều không ngừng công kích.

Thế nhưng Hứa Cường lại đều có thể cú ở thời điểm mấu chốt nhất né tránh, mò lại triển một lần công kích, giá Thanh Lang đàn sẽ dừng lại một hồi, thế nhưng Hứa Cường cũng sẽ không dừng lại, hắn thừa dịp cái này khó được dừng lại, nhanh chóng ở đất hoang son ở giữa ghé qua.

Thấy Hứa Cường cũng gần tiêu thất, hai Thanh Lang thủ lĩnh cũng ngồi không yên, bọn họ phát hiện Hứa Cường và Diệp Chính Bình hai người thì tương đương với đồ chơi như nhau. Bị Diệp Chính Bình tròn, làm sao có thể dễ dàng buông tha Hứa Cường nì?

Một tiếng huyết sáo dài, sở hữu Thanh Lang đều động, trong nháy mắt tương Hứa Cường phác ở tựa như xếp thành một ngọn núi như nhau, muốn bả Hứa Cường hắc đề ở phía dưới, thế nhưng đã là học xong U Du Bộ bước đầu tiên Hứa Cường, như thế nào hội dễ dàng như vậy bị đám này không có bao nhiêu trí tuệ Thanh Lang cấp bắt được nì?

Vì vậy nếu có người đang là có thể thấy ở một đám Thanh Lang dưới sự công kích, Hứa Cường thân ảnh của quý dị né tránh, nếu như cùng bọn hắn thấy hay huyền ảnh như nhau, hết sức hư huyền, bởi vì có thể thấy, rất nhiều Thanh Lang ở phác trung Hứa Cường trong nháy mắt, Hứa Cường thân ảnh của

sẽ tiêu tán rơi, sau đó ở bên cạnh quỹ dị xuất hiện.

Qua một lúc lâu, Hứa Cường tài thoát khỏi đồng đảo Thanh Lang, thế nhưng một đường thương kịch liệt như vậy né tránh cũng là kích thích nó chảy máu tốc độ, bây giờ Hứa Cường sắc mặt vô cùng tái nhợt, sẽ rồi ngã xuống như nhau, đều nói trong lúc sinh tử có đại kinh khủng, thế nhưng cũng là dễ dàng nhất có thu hoạch, tựa giống bây giờ, hấn thu hoạch hoàn toàn là đáng giá.

Chỉ bất quá hấn thương thể hiện tại thật là không cần lạc quan...

Trên người của hấn, lưu có thật nhiều vết thương, có chỉ là trầy da, có cũng sâu thấy tới xương, nếu không hấn mặc trên người yêu thú da lông chế tác mà thành bị giáp, sẽ muốn tính mạng của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cường hóa

chương 7: Cường hóa

Hứa Cường kéo một thân thương, trốn ra đất hoang sơn phạm vi, vô luận yêu thú hung mãnh cỡ nào, không ở tình huống đặc thù chúng nó chắc là sẽ không lướt qua đất hoang sơn sát biên giới cái này biên giới, giá thị sự phó của hấn nói cho hấn biết, điều này cũng làm cho ý nghĩa Hứa Cường tạm thời an toàn.

Tại sao muốn nói là tạm thời an toàn nỉ? Bởi vì hiện tại Hứa Cường cho dù đào thoát Thanh Lang đàn, thế nhưng vết thương trên người hấn miệng nhưng vẫn là đang không ngừng chảy máu, chính hấn cũng sắp lâm vào hôn mê nông nổi, nếu như không thật tốt xử lý, nhất định sẽ hôn mê, một ngày hôn mê, tại đây hoang sơn dã lĩnh, hôn mê cũng liền ý nghĩa tử vong.

Có thể đi đến bây giờ, Hứa Cường dựa vào là tịnh không phải của hấn thiên phú, mà là của hấn nghị lực cùng với quyết tâm, biết mình tình huống bất hảo, Hứa Cường giằng giằng đốt một đồng lửa, cầm lấy một cây đang thiêu đốt đầu gỗ, hung hăng ấn ở tại vết thương của mình thượng, đau đớn kịch liệt thiếu chút nữa nhượng Hứa Cường trương trong tay mình cầm đầu gỗ cấp ném xuống, trên vết thương một mảnh khét, thế nhưng cũng không chảy máu nữa, đồng thời cũng truyền ra một trận thịt quay hương vị.

Thế nhưng loại tư vị này cũng không dễ chịu, Hứa Cường thay đổi lại cũng bởi vì chảy máu quá nhiều mà trở nên sắc mặt tái nhợt trở nên càng thêm tái nhợt, hơn nữa mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu ở Hứa Cường gò má của thượng ngã nhào, loại này đau đớn tư vị chưa từng thử qua người của chắc là sẽ không hiểu, tuy rằng đau đớn, Hứa Cường động tác trong tay lại cũng không có nửa phần dừng lại, cho đến trên người mình toàn bộ vết thương đều xử lý tốt, Hứa Cường tài nghiêng người ngã xuống, bởi vì hấn trước ngực phía sau đều có thương, không thích hợp nằm.

Hứa Cường tốc độ khôi phục, nhượng chính hấn đều nghi kinh ngạc, bất quá chỉ là tứ ngày, vết thương trên người hấn đã tốt không sai biệt lắm, ở chỉ là Thoát Phàm Cảnh Hứa Cường trên người, đây là bất khả tư nghị! Tuy rằng trong truyền thuyết có cường giả khả dĩ lấy máu sống lại, thế nhưng Hứa Cường chỉ là một cõi phạm kỳ tiểu nhân vật a, hơn nữa để cho Hứa Cường cảm giác kỳ quái đó là trên người của hấn quỹ dị vẫn lạc tại thân thể được rồi sau đó tự động chữa trị, điều này làm cho Hứa Cường hao tổn rất nhiều tâm tư khừ tự hỏi đây rốt cuộc là cái gì, tối hậu cũng không có có thể nghĩ ra một đến tốt cùng.

Giá kỳ ngày, hấn chưa cùng hấn đội ngũ vài người hội hợp, tuy rằng hấn biết mấy người kia ở nơi nào, nhưng trở lại cũng vô ích, bởi vì bọn họ còn không có lập sát cú nhiều đủ yêu thú, trở lại tông môn cũng là không thể cú hoàn thành khảo nghiệm.

Lần này thụ thương đối với Hứa Cường mà nói không thể nghi ngờ là phi thường mạo hiểm, thế nhưng đồng dạng, hấn thu hoạch cũng là to lớn, ở trong lúc sinh tử, Hứa Cường cũng là thuận lợi bước ra U Du Bộ bước đầu tiên, đối với ở vào Thoát Phàm Cảnh Hứa Cường mà nói, đây tuyệt đối là tốt nhất bảo mệnh thủ đoạn, chỉ có thể cẩn thận sử dụng, tình hình chung hấn cũng không tính nhượng người khác biết chính có lá bài tẩy này!

Bất quá có lá bài tẩy này nói! Hứa Cường dường hào thương sau đó, chỉ cần không phải gặp gỡ loại này mạnh mẽ Thanh Lang nói, ở nhất cấp yêu thú lĩnh địa cũng đều là khả dĩ an toàn xuyên qua, trước không có lĩnh ngộ U Du Bộ bước đầu tiên thời gian hấn vẫn đem điều này bộ pháp phòng chừng thái nhẹ, khả năng ở thanh trong bảy sói thoát thân, vậy ý nghĩa hấn hầu như khả dĩ an toàn ở đất hoang ngoài núi vậy chạy! Mà không phải như đã đoán trước có thể miễn cưỡng ứng phó yêu thú.

Đối vu tại sao mình tốt nhanh như vậy, Hứa Cường không biết, cũng không có nhiều hơn nữa hoa thời giờ gì khừ nghiên cứu vấn đề này, bởi vì hấn biết, mấy vấn đề này hấn bây giờ là không nghĩ ra, không nghĩ ra sự tình, như vậy thì không cần phải ... Suy nghĩ.

Thu thập một chút đồng tây, Hứa Cường lần thứ hai bước chân vào đất hoang sơn trong, lần này không giống với trước, bởi vì Hứa Cường một cách tự tin, có thể tại đây đất hoang sơn sát biên giới trong chân chính lịch lãm một phen, đây là một loại thực lực đề thăng mang đến lòng tin!

Dọc theo đường đi, Hứa Cường cũng không có che giấu hơi thở của mình, đây là một loại tự tin, chỉ có tôi luyện mới có thể làm cho hắn trở nên càng mạnh, mặc dù nói U Du Bộ bất năng tùy tiện biểu diễn ở những người khác trước mặt của, thế nhưng Hứa Cường cũng phải đem nó rèn luyện mới được, cái này hầu như không ai tích đất hoang sơn chính là hắn lịch luyện hay nhất nơi.

Trải qua mấy lần dữ yêu thú sinh từ ấu đã, Hứa Cường tiến bộ điều không phải một điểm nửa điểm, đầu tiên là chiêu thức của hắn linh hoạt rồi rất nhiều, còn có nhận biết và vận văn, hắn đều đã siêu cường rất nhiều.

Loại cảm giác này chính là mình bị để mắt tới cảm giác, đây là một cái chiến sĩ bản năng, lúc này đang bị Hứa Cường cấp từ từ đào móc đi ra, thực lực đã có biến hóa Hứa Cường hiện tại cũng không thể nào để ý, Hứa Cường trong tay trượt ra một cây chùy thủ, cẩn thận nhìn chu vi, khi hắn lúc xoay người, vừa... vừa hồ hình yêu thú phát động tập kích, Hứa Cường cũng không biết loại này yêu thú tên gọi là gì, thế nhưng đây chỉ là một đầu nhất cấp yêu thú mà thôi, cũng không dùng quá mức sợ hãi.

Con yêu thú này hình thể hơi lớn, thế nhưng của mọi người đa thiên niên cổ thụ che giấu hạ, nó cũng còn là thành công hướng Hứa Cường phát động công kích, một tinh phong hướng về Hứa Cường kéo tới, nhất phác nhảy trong lúc đó tốc độ rất là kinh người, hơn nữa hình thể nguyên nhân, Hứa Cường cũng không tính cân đầu này yêu thú liều mạng, cái này cũng không đáng giá.

Hứa Cường U Du Bộ khuyết điểm cũng ở nơi đây, vô luận như thế nào, hắn chỉ có thể dời nửa thân vị, đang đối mặt hình thể càng lớn yêu thú thời gian, cho dù là né tránh, cũng là rất khó, bởi vì phạm vi công kích quá!

Giả mãnh hồ tập kích, Hứa Cường cảm thấy, ở tinh gió đập vào mặt thời gian, song chân vừa đập, trái lại hướng phía hắn phía trước một mảnh đất phương bắc nhanh đi, một tiền cồn, vừa vận từ nơi này mãnh hồ phía dưới lăn qua đi, nếu không Hứa Cường hiện tại dùng thị chùy thủ, thủ thiếu lớn lên nói, hắn nhất định sẽ ở yêu thú này mềm mại nhất bụng của cấp hung hăng hoa một vết thương.

Đừng xem những yêu thú hình thể đại, nhưng là bọn hắn đồng dạng cũng rất linh hoạt, Hứa Cường vẫn chưa có hoàn toàn tránh thoát khứ, yêu thú này cũng đã phát hiện, một đuôi ba tụ quét tới, loại này hồ hình yêu thú đuôi không có thể như vậy bài biện, ngược lại là trong yêu thú tối hung ác, lực đạo to lớn, nhưng Hứa Cường đều cảm giác được kinh phong nhào tới trên người mình có một loại đau đón cảm giác.

"Nguy hiểm!" Hứa Cường cũng là nóng nảy, thật không ngờ lòng tin tràn đầy tiến đến, kết quả lại là thiếu chút nữa cũng chưa có mạng nhỏ, hắn huyền diệu khó giải thích tránh ra đuôi cạp công kích, một trận âm bạo thanh ở bên tai của hắn xẹt qua, nhưng hắn kinh hãi không thối. Thế nhưng hắn động tác trên tay cũng không có dừng lại nửa phần, chùy thủ trong tay chấn đuôi cạp đảo qua trên đường.

Hứa Cường chỉ là cảm giác trong tay chấn động, một trận đau nhức kéo tới, chùy thủ đã rơi vào trên mặt đất, hắn ác chùy thủ cái tay kia tay của chưởng lòng bàn tay đều bị mạnh mẽ lực đạo cấp chấn nứt ra rồi.

Bây giờ không phải là lo lắng những chuyện này thời gian, Hứa Cường tứ chi chấm đất, đồng thời phát lực, hướng về tiền phương đánh tới, đợi được đứng vững, tái nhìn lại, chính hắn thanh chùy thủ kia đã rơi trên mặt đất, cuốn một vết thương, bất quá cũng hoàn hảo, yêu thú này đuôi cũng là không sai biệt lắm chặt đứt nửa đoạn, động ở đuôi thượng, thương không nặng.

Lúc này hắn đã nhận ra Hứa Cường nguy hiểm, giả mãnh hồ phục thấp thân thể, không có nóng lòng tiến công, Hứa Cường trong tay vừa tái trượt ra một cây chùy thủ, vốn có hắn là định dùng mình thanh chùy thủ kia lịch lãm một cái, thế nhưng thật không ngờ chính đánh giá cao, né tránh phương diện chính tuy rằng mạnh nhất, thế nhưng công kích phương diện, hắn vẫn rõ ràng thiếu, để bù đắp sự thiếu sót này, Hứa Cường cũng chỉ có lấy ra Diệt Chính Bình lưu cấp chùy thủ của hắn, cây chùy thủ này rất sắc bén, cũng đủ cắt yêu thú này da lông.

Nếu như nói Hứa Cường U Du Bộ có khuyết điểm, vẫn phải có, loại này bộ pháp ý tứ thị địch không động ta không động, lúc này mới có thể né tránh, nếu như chính chủ động đi tới, sau đó né tránh, nhất định sẽ lộ ra đại kê hờ.

Mãnh hồ yêu thú trong người từ phục đạo thấp nhất thời gian, phát động công kích, đây là một cái sức lực quá trình, thế nhưng chính mình U Du Bộ Hứa Cường như thế nào sẽ bị đụng tới ni? Huống chi mãnh hồ đuôi đã coi như là phế đi, rốt cục, Hứa Cường giải quyết rồi giả mãnh hồ, ở trên người của nó để lại vô số vết thương.

Giải quyết rồi yêu thú này sau đó, Hứa Cường oạt lấy trái tim, liền nhanh chóng ly khai ở đây, sau đó tựu mới có thể đưa tới vô số yêu thú, hắn cũng không muốn bị rơi vào vây quanh.

Một cái địa phương bí ẩn, Hứa Cường đang ở cảm yêu thú lòng của bản nghiên cứu, thứ này khả dĩ làm thuốc, hắn biết, thế nhưng cụ thể yếu thể nào lợi dụng ni?... ít nhất ... Hiện tại hắn nghĩ hắn là dùng những thứ này, kỳ thực bọn hắn bây giờ bị vây cơi phạm kỳ, chỉ cần có công pháp, đều có thể bước vào Luyện khí kỳ, thế nhưng tông môn cũng không có làm như vậy, bởi vì nếu như những đệ tử này trải qua tông môn khảo nghiệm, trở thành đệ tử chánh thức sau đó, sẽ xuất ra các loại tài nguyên cho bọn hắn ở cơi phạm kỳ đặt nền móng, cơ sở có càng tốt, sau đó đặc tu luyện cũng liền càng dễ, càng vững chắc, giả được công nhận thường thức.

Hứa Cường nhìn một hồi, cũng sẽ không tái đi xem, dù sao mình tái nghiên cứu một chút khứ cũng nghiên cứu không ra vật gì vậy, sẽ cắt xong, thế nhưng lúc này Hứa Cường trên thân thể vẫn lạc một lần nữa phát ra quang mang, ở Hứa Cường trên tay yêu thú trái tim cư nhiên đang ở một chút xiu tiêu thất, Hứa Cường sững sốt, không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhìn yêu thú trái tim một chút xiu tiêu thất, Hứa Cường giả mới phản ứng được, bất quá cũng không làm nên chuyện gì, hắn không biết cai thể nào ngăn cản loại chuyện như vậy phát triển, cũng chỉ có trơ mắt nhìn toàn bộ yêu thú lòng của bản tiêu thất.

Sau một khắc, Hứa Cường cảm giác một cỗ lực lượng từ bàn tay của mình dừng mãnh vào, toả ra dao tự toàn thân của mình, lúc này, hắn nóng nảy,

nhưng là lại đột nhiên nghĩ đến vừa biến mất trái tim, hơn nữa chính sốt ruột cũng vô ích, tự tình hạ tâm thể nghiệm thân thể mình biến hóa, Hứa Cường ngay cả có như thế một ưu điểm, từ lúc nào đều có thể cú tính táo tợn hỏi, cho dù là đối mặt nguy cơ sinh tử cũng là như vậy.

Cổ lực lượng này từ bàn tay dừng hẳn vào, đều đều phân tán đến rồi thân thể mình các bộ vị, sau đó Hứa Cường thân thể hiện ra nhất cổ nhiệt lưu, dung nhập vào trong thân thể của hắn, Hứa Cường trong lòng vui vẻ, hắn có thể cảm giác được, ở loại lực lượng này dưới ảnh hưởng, thân thể hắn tựa hồ bị cường hóa như nhau, lực lượng của chính mình, nhận biết và vận chuyển đều tăng lên không ít.

Tuy rằng không biết đây là có chuyện gì, thế nhưng có một chút Hứa Cường thì nhận được quái niệm, loại biến hóa này đối với hắn thì tốt, đợi được toàn bộ quá trình kết thúc, hắn có thể cảm giác được, thân thể của chính mình đã phảng phất rực rỡ hẳn lên, lực lượng tăng cường không ít, phương diện tốc độ khẳng định cũng sẽ so với tiền nhanh hơn một điểm.

Cảm thấy như thế một điểm, Hứa Cường mừng thầm trong lòng, đây chính là tăng cường thực lực của chính mình biện pháp tốt a, thực lực của chính mình mạnh, ở đất hoang sơn ở giữa là có thể liệt sát càng nhiều hơn yêu thú, đề thăng thực lực của chính mình, đây là một cái tốt tuần hoàn...

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cây mạnh

Chương 8: Cây mạnh

Lại đang đất hoang ngoài núi vậy, ở lại mấy ngày, Hứa Cường đoán chừng thời gian sắp đến rồi, lúc này mới đi hội họp địa phương, trong khoảng thời gian này ở mảnh rừng núi này trong, Hứa Cường có thể nói thực sự là như cá gặp nước giống nhau, đương nhiên đây chẳng qua là đang nhất cấp yêu thú thường lui tới giải đất, mấy ngày nay lá gan của hắn lớn sau đó thử đi tới đến rồi nhị cấp yêu thú lãnh địa, thế nhưng chỉ là duy nhất một thứ đụng phải nhị cấp yêu thú, Hứa Cường cũng không dám tái đi tới, chỉ là một lần duy nhất đụng tới, hắn tự bái giá nhị cấp yêu thú cấp bị thương nặng.

Nếu không Hứa Cường thân thể của mình thì xong cường hóa trôi qua, hắn phỏng chừng liền trực tiếp hội chết tại đây nhị cấp yêu thú trên tay của, hoàn hảo Hứa Cường miễn cưỡng tài kiểm trở về nhất cái mạng nhỏ, bất quá lần này sau đó, hắn cũng là không dám tái tùy ý thâm nhập đất hoang núi, chỉ dám tại đây đất hoang sơn ngoại vi chuyển động, tôi luyện năng lực của mình.

Thạc Đức Hải vài người đều là mang theo một thần sắc ưu sầu cùng đợi Hứa Cường cùng với Diệp Chính Bình hai người, tái hai ngày nữa hay trở lại tổng môn giao nhiệm vụ cuộc sống, bọn họ chưa hoàn thành nhiệm vụ, thiếu chút nữa bỏ ra sinh mạng đại giới, đào tẩu hậu cũng hoàn không chạy thoát trở thành tạp dịch đệ tử số phận, khuy bọn họ trước đây hoàn tự cho mình siêu phàm ni.

Bất quá mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Thạc Đức Hải mấy người cũng đã thâm thụ đã kích, có thể tu luyện con đường này thực sự không thích hợp bọn họ khứ đi.

Đang ở mấy người bọn hắn chờ dài thời gian, Hứa Cường và Diệp Chính Bình hai người đẩy cửa vào được, Văn Tuyết Vân thì phản ứng nhanh nhất, ngẩng đầu nhìn lên, một trận kinh hi, Hứa Cường và Diệp Chính Bình hai người đều hoàn hảo không hao tổn đã trở về, giá kỷ ngày lý bọn họ đều đã hiểu rõ, bất kể là có thể hay không hoàn thành nhiệm vụ, có thể giữ được tánh mạng là tốt rồi. Hoàn toàn hay thấy rõ.

Kỳ thực tổng môn tại đây cửa thứ ba khảo nghiệm thời gian cũng có ý định này, hy vọng có thể dùng cái này khảo nghiệm biến tướng khuyến tỉnh một nhóm người, tối hậu có thể trở thành vô tông đệ tử, thực sự không nhiều lắm! Bởi vì tu luyện giới chuyện tình, thật là phi thường hỗn loạn, động một chút là sẽ chết nhân.

Hứa Cường và Diệp Chính Bình đồng thời trở về, ba người đều là phi thường kinh hi, cũng không có hỏi rốt cuộc thế nào, đem hai người nghênh vào phòng. Hai người bọn họ thì ở bên ngoài đụng phải, lúc này ăn ý quay về đến nơi này.

"Không có việc gì là tốt rồi!" Nhìn hai người an toàn trở về! Văn Tuyết Vân vui mừng nói rằng, nàng vốn chính là một nữ hài tử, không có như vậy kiêu ngạo, trong lòng cũng là lo lắng hai người, thấy hai người kia đều an toàn đã trở về, bọn họ cũng là thật cao hứng, bất quá bọn hắn cũng biết, chỉ là hai người bọn họ nói, không quá khả năng liệt sát yêu thú.

"Ha ha, tự nhiên là không có việc gì!" Diệp Chính Bình âm ỉ cười to, bả sau lưng một bao quần áo ném tới trên bàn, lộ ra bên trong lưỡng khóa yêu thú trái tim "Nhiệm vụ lần này cũng đủ!"

Thấy đột nhiên bị Diệp Chính Bình sủa đi ra ngoài đông tây, Thạc Đức Hải ba người đều là một trận kinh hi, giá hạ tử nhiệm vụ thì được rồi, tuy rằng bọn họ đã nhìn thấu, nhưng thì có thể trở thành đệ tử chánh thức bọn họ tịnh không phải là không muốn, mà là không có cái năng lực kia, bây giờ nói, có thể chính thức bước trên tu luyện lộ số, bọn họ tự nhiên là phi thường ngạc nhiên.

Đang lúc bọn hắn ngạc nhiên thời gian, Diệp Chính Bình cười cười, tiếp tục nói "Hứa Cường, của ngươi thu hoạch nì? Lấy ra đi!"

Những lời này nói Thạc Đức Hải ba người vừa ngẩn người, có lẽ là bọn họ kinh hi quá độ, tình tế lý giải sau đó, lúc này mới lý giải, Diệp Chính Bình và Hứa Cường hai người thị xa nhau hành động, suy nghĩ cẩn thận chuyện này sau đó, ba người bọn họ đều là nhin không được đảo hít một hơi lãnh khí, hai người xa nhau hành động, vẫn có thể liệt sát yêu thú. . .

Hứa Cường khoe miệng mang sĩ, cũng là tương tam khóa yêu thú trái tim cũng là đặt ở trên bàn, giá hạ tử Diệp Chính Bình cũng là kinh ngạc nhìn Hứa Cường, nhìn thứ này mới mẻ trình độ, phỏng chừng đều là gần đây bắt, vốn có hắn nhìn Hứa Cường thân thủ, cùng với hắn cố ý lưu lại chủy thủ, Hứa Cường mới có thể trong khoảng thời gian này giải quyết vừa... vừa yêu thú. . .

Thế nhưng Hứa Cường lại là cho hắn một kinh hi a, bất quá hắn cũng sẽ không đi hỏi, Văn Tuyết Văn bọn họ tự nhiên cũng sẽ không đi hỏi loại này sỏa vấn đề, Hứa Cường chính không ra lộ, bọn họ cũng sẽ không hỏi, chỉ cần thị xem bọn hắn săn giết ký đầu yêu thú, chỉ biết bọn họ đã là quá không dễ dàng, bởi vì bọn họ năm người đi, bị thương ba người, tài săn giết tam đầu yêu thú, trong này gian nan, không nói cũng được.

Nghỉ suốt một ngày, bọn họ về tới tông môn, một đường bốn ba để cho bọn họ đều có về đình luy, đặc biệt Hứa Cường, cả ngày đều là cường độ cao chiến đấu, đến rồi giao nhiệm vụ đường khẩu, nhìn vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, giao nhiệm vụ nhân đa nhìn thoáng qua bọn họ, coi như phải không thác, của mọi người nhiều người ở giữa bọn họ coi như là thật tốt.

Ở ghi chép xuống tên của bọn họ và tương ứng ngọn núi sau đó, liền để cho bọn họ tán đi, Hứa Cường cũng phải đi về chỉnh lý thu hoạch của mình, mấy ngày này hắn sờ săn giết yêu thú nhưng có xa hay không không ngừng ký đầu, rất nhiều yêu thú đều bị hắn dùng lai cường hóa mình, thế nhưng loại này cường hóa cũng vô chỉ cảnh cường hóa.

Rất nhanh, Hứa Cường thì không thể cú chuyển hóa loại lực lượng này, bởi vì lực lượng của hắn tạm thời chiếm được chật ních, trừ phi tiến nhập kế tiếp cảnh giới, hoặc là tìm được nhị cấp yêu thú, lúc này mới mới có thể nhượng Hứa Cường năng lực tiến hơn một bước, có thể nói, lần này lịch lãm nhượng Hứa Cường thực lực có một long trời lở đất cải biến.

Đang lúc bọn hắn đi ra thời gian, đụng phải mấy người rất là xúc phạm người của, hắn đi theo phía sau vài người chiếm cứ chính con đường nhỏ, y phục trên người hắn tất cả mọi người nhận được, đó cũng không phải bọn họ từ bên ngoài tuyển nhận vào đệ tử, hơn nữa các người tu luyện sanh ra được người của, trời sinh thì có các loại tài nguyên đào tạo bọn họ.

Người như thế, sau lưng của bọn họ thường thường là có cường giả ủng hộ, sở dĩ Hứa Cường vài người đều là nhượng qua một bên, tịnh không muốn trêu chọc mấy người này, nhưng là bất kể Hứa Cường bọn họ nguyện không muốn gây chuyện, đều phải khản người khác tới không chọc đến bọn họ.

Thấy chủ động tránh né mọi người, cái này ăn mặc đặc thù quần áo thanh niên không biết vì sao, trong lúc bắt chợt ngoạn tính nổi lên, tuy rằng võ tông có quy định, điều không phải tông môn đệ tử chánh thức, không được truyền thụ công pháp, sở dĩ trên thực tế, Hứa Cường cũng biết, mấy người này bất quá cũng là Thoát Phàm Cảnh người thường mà thôi, Hứa Cường cũng không tưởng chọc bọn họ phía sau cường giả.

Bất quá người thanh niên này cũng không sẽ chủ động khiêu khích võ tông quy tắc, hắn biết võ tông trong vòng là không cho phép chiến đấu "Ta thấy mấy trong lúc bắt chợt có một loại xuất thủ so tài xung động, không biết các ngươi có hứng thú hay không theo ta luận bàn một chút, đương nhiên, ta sẽ không để cho các ngươi vô cớ xuất thủ, chỉ cần các ngươi thắng, ta tổng các ngươi tam khóa đường sinh đan làm sao?"

Hứa Cường vài người đều là nhú mày, của mọi người đa tài nguyên bồi dưỡng hạ hiểu rõ thanh niên, cũng sớm đã đã được rồi cơ sở, làm như vậy căn bản là khi dễ bọn họ, bất quá nếu như không đáp ứng, phỏng chừng cũng sẽ chọc phiền phức, hơn nữa đường sinh đan cũng là đồ tốt, đối Hứa Cường còn có chút dùng, thị đặt nền móng thứ tốt.

Hứa Cường là ai? Cho tới bây giờ tự không úy kỵ xuất thủ, không ra tay chỉ là không muốn chọc thượng phiền phức mà thôi, không có nghĩa là hắn không muốn xuất thủ hơn nữa giá cũng có thể cấp Hứa Cường kiểm tra đo lường một chút thực lực của chính mình, không có chờ những người khác mở miệng, Hứa Cường cũng đã đáp ứng rồi "Hào! Đi tìm công chứng ba!"

Thanh niên thấy Hứa Cường tiếp thu khiêu chiến, một trận kinh ngạc, sau đó cười nói "Hào! Ta tên là Hoa Thiên Ly! Các ngươi nhớ kỹ!" Hắn đi theo phía sau người của một trận hơi, không biết tại sao lại biến thành như vậy.

"Đi thôi!" Nói xong cũng mang người trực tiếp đi hướng luyện tập võ nghệ thai, luyện tập võ nghệ thai thời khắc đều có nhân tổ công chứng, giải quyết tranh cãi, bọn họ lựa chọn không là sinh tử đấu, hơn nữa luận bàn, một ngày có ai xuất hiện nguy hiểm, đồ hội bị công chứng viên ngăn lại.

Mà Thạc Đức Hải bọn họ cũng không biết nói vì sao Hứa Cường hội đáp ứng, cho dù là Hứa Cường cự tuyệt, đối phương cũng không có biện pháp gì, dù sao ở đây còn là võ tông trong vòng.

Luận bàn rất nhanh lại bắt đầu, Hoa Thiên Ly dùng nhất thanh trường kiếm, có một loại dường như tiên nhân vậy phong tư, rất là bất phàm, Hứa Cường còn lại là trong nháy mắt bạo phát một loại khí thế, đây là một loại trải qua rất nhiều giết chóc nhân tài có thể có được một loại khí chất, song lần này Hứa Cường dùng binh khí lại không còn là chủy thủ, một tác ngăn một tác hiểm.

Lần này Hứa Cường lựa chọn nhất cây đại đao, đây là mượn người khác, hắn không có cấp Hoa Thiên Ly xuất thủ trước, mà là một điểm đầu ngón chân, nhất cây đại đao hướng về Hoa Thiên Ly bổ tới, đối mặt loại tình huống này, Hoa Thiên Ly tuyển trách dùng trường kiếm chống đối, thế nhưng nhượng hắn kinh ngạc thị, trường kiếm của mình nhưng là bị chém ra một vết thương, chính hắn ngược lại cũng lui lại mấy bước, hai tay bị chấn tê dại.

Tất cả mọi người một trận ồ lên, Hứa Cường tốc độ thật nhanh, hơn nữa nhìn Hoa Thiên Ly đảo lui lại mấy bước, cũng biết Hứa Cường lực lượng khẳng định không nhỏ, bất quá lúc này cũng chỉ có Hoa Thiên Ly biết, Hứa Cường lực lượng khẳng định ở nghìn cân đã ngoài! Dĩ người phạm thân, có thể chém

ra nghìn cân cự lực người của, tuyệt đối không đơn giản!

Thế nhưng Hoa Thiên Ly thực lực cũng không thối, nhất thanh trường kiếm đem mình quanh thân huy vũ kín không kẽ hở, Hứa Cường công không đi vào, thực lực như vậy cũng làm cho dưới đài rất nhiều người then thùng, sự chênh lệch giữa bọn họ điều không phải vậy đại, trên đài bất luận cái gì hai người đều có thể dễ dàng chớp nhoáng giết hết bọn họ, bọn họ không thể không phục.

Thế nhưng cuối cùng vẫn là Hứa Cường lấy được thắng lợi, giá kinh người cậy mạnh chính là hấn cường hóa thân thể có được, hơn nữa người khác không biết là, Hứa Cường thân thể lực phòng ngự cũng không phải vậy cường, quả thực sấp sánh ngang yêu thú.

Hoa Thiên Ly thị chính chịu thua, thật không ngờ Hứa Cường hội mạnh như vậy, lực lượng của hấn tựa như cùng giống như dã thú, mỗi một đánh đều là nặng như vậy nhượng Hoa Thiên Ly phải thoái nhượng, ngày hôm nay trở lại tay hấn phòng chừng đều phải đau nhức một đoạn thời gian.

"Cho người!" Hoa Thiên Ly trực tiếp nhảy xuống luyện tập võ nghệ thai, ném cho Hứa Cường một lọ đan dược, hấn người như thế, giống nhau cũng sẽ không cấp giả đông tây! Cũng không tiết cấp.

Sau đó Hoa Thiên Ly tài mang theo một đồng nhân ly khai, lúc này phía sau hấn có vài người tài cần thận hỏi "Công tử, vừa người tại sao muốn đưa cho tiểu tử kia tam khóa đường sinh đan a, người tại sao muốn ân giấu thực lực!" Ngụ ý hay Hoa Thiên Ly thực lực chân chính đều không hữu dụng đi ra, hoàn toàn là cấp Hứa Cường tổng đan dược.

"Người đã quên thể chất của ta sao? Ta chính mình một đôi phá vọng chi mất! Bọn họ đều không phải là người thường a! Kết duyên phải thừa dịp táo, người cho là thực lực của hấn tựa thực sự không bằng ta sao? Đó là hấn ẩn tàng rồi thực lực của chính mình, giống như ta!" Nói xong hấn cũng không để ý tới mấy người này, trực tiếp ly khai ở đây!

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Giới đường

Chương 9: Giới đường

Được giá Đường Thân Đan, Hứa Cường và Thạc Đức Hải mấy người lên tiếng chào, tựa đi thẳng về Thủy Trúc ngọn núi, hiện tại đã trở thành đệ tử chánh thức, Thủy Trúc trên đỉnh núi còn có một cặp sự tình chờ bọn họ, làm xong những, tài toán là chân chánh đệ tử chánh thức, hưởng thụ chân chính đãi ngộ, cũng may là Hứa Cường hoàn thành nhiệm vụ, không phải trở lại cũng chỉ có thể củ trở thành tạp dịch đệ tử.

Tạp dịch đệ tử và đệ tử chánh thức khác biệt rất lớn, đệ tử chánh thức khả dĩ hưởng thụ tông môn ở Thoát Phàm Kỳ không hạn chế tài nguyên bồi dưỡng, tương cơ sở của mình đã hảo, thế nhưng tạp dịch đệ tử bất đồng, cần chính nỗ lực khừ thu được tài nguyên, cần bọn họ hoàn thành các loại nhiệm vụ, đến rồi phía bọn họ cũng không có tông môn đối đệ tử chánh thức phát ra các loại tài nguyên, hết thấy đều cần chính nỗ lực, nơi chốn tràn đầy gian khổ, một tông môn tài nguyên cũng không phải vô cùng vô tận, sở dĩ có thể có được phân phối cũng chỉ có đệ tử chánh thức như vậy một đồng nhân.

Đương nhiên, là tối trọng yếu một, bọn họ có thể đi chọn công pháp tu luyện, điều này cũng làm cho ý nghĩa bọn họ khả dĩ chính thức bước chân vào tu luyện trình tự, trước đó, bọn họ còn muốn lại trải qua lịch là tối trọng yếu một, ở chính thức bước vào Luyện khí kỳ thời gian, bọn họ trước phải bả thân thể của chính mình cấp chịu đựng hảo, đây đối với tu luyện về sau đều là phi thường mới có lợi, những sự phụ của bọn họ cũng sẽ nói với bọn họ,... ít nhất ... Có thời gian một năm chịu đựng thân thể của chính mình sau đó, mới có thể để cho bọn họ bước vào Luyện khí kỳ.

Tựa như Hứa Cường hiện tại không thua nghìn cân cậy mạnh, đây là một cái bả thân thể mình rèn luyện đạo cực mạnh trình độ biểu hiện, hơn nữa Hứa Cường nghĩ giá hoàn không phải là của mình cực hạn, thân thể của chính mình còn có thể lần thứ hai rèn luyện một phen, mà Hoa Thiên Ly Đường Thân Đan tựa là một rèn luyện thân thể vô cùng tốt đan dược.

Nếu như không phải như vậy, Hứa Cường cũng sẽ không để ý Hoa Thiên Ly, hơn nữa sau lại hấn cũng cảm thấy, giá Hoa Thiên Ly là cố ý cho hấn tặng đồ, đừng xem Hứa Cường tu vi không cao, nhưng thị đấu của hấn nhưng thị giới vô cùng sử, từng trải cũng không phải vậy cao.

Trở về sau đó Hứa Cường cân Kỳ Tín Âm lên tiếng chào hỏi, liền trực tiếp đi trở về phòng, hiện tại hấn đối điện thoại di động của mình sở nắm giá tam khóa Đường Thân Đan thể nhưng tò mò quan trọng hơn, hấn muốn nhìn một chút giá tam khóa Đường Thân Đan có thể cấp thân thể hấn mang đến như thế nào biến hóa.

Tương mình môn từ bên trong tòa thượng, để tránh khỏi có người quấy rối đảo chính, Hứa Cường từ trong bình đồ ra một viên Đường Thân Đan, đây là một khóa cả vật thể trắng nõn đan dược, dường như Pearl giống nhau, lại tản ra một mê người mùi thuốc, nhìn nhiều hai mắt đan dược này, Hứa Cường tựa một bả đem nuốt xuống, Đường Thân Đan vào miệng tan đi, theo cổ họng của hấn vạch xuống khừ, Hứa Cường có thể cảm giác được, Đường Thân Đan hóa thành nước thuốc vẫn chảy đến bụng của mình, sau đó nhất giòng nước âm từ bụng toả ra đảo tứ chi bách hài ở giữa khừ, thoải mái nhượng Hứa

Cường có một loại sắp rên rí đi ra ngoài ảo giác.

Thấy hữu hiệu quả, Hứa Cường không chút do dự bả còn dư lại lưỡng khóa Dưỡng Thân Đan cấp nuốt vào, phát huy đồng dạng hiệu quả, chỉ bất quá lần này lưỡng khóa Dưỡng Thân Đan cộng lại hiệu quả đều so ra kém trước một viên Dưỡng Thân Đan mang tới hiệu quả tốt, phỏng chừng giả thị thân thể hắn cũng đã không sai biệt lắm đến rồi cực hạn, tái dùng đồng dạng đan dược thì không có khả năng đạt được hiệu quả, còn có thể lãng phí những đan dược này, kỳ thực Hứa Cường không biết là, như vậy Dưỡng Thân Đan, Hoa Thiên Ly nhưng thật ra là muốn Hứa Cường cấp Diệt Chính Bình chờ người một viên, bởi vì đối với Hoa Thiên Ly mà nói, một viên Dưỡng Thân Đan xuống phía dưới, hắn tái dùng viên thứ hai cũng vô ích.

Hắn không có dự liệu được Hứa Cường hội như vậy biến thái, kỳ thực giả còn muốn nói lên Hứa Cường có thể dùng yêu thú trái tim cường hóa mình nguyên nhân, nhưng Hứa Cường thân thể bị người khác lợi hại hơn, sở dĩ giả Dưỡng Thân Đan đối với hắn mới có hiệu quả, lúc này Hứa Cường cũng biết, kỳ thực dùng cho luyện đan cũng không phải yêu thú trái tim, hơn nữa yêu thú trái tim bên trong ắn chứa yêu thú máu huyết.

Đến rồi sau lại, Hứa Cường mới biết được, cho tới nay, cường hóa Hứa Cường thân thể đều là ắn chứa ở yêu thú trái tim ở giữa máu huyết, thẳng tới cho tới bây giờ, yêu thú máu huyết đối với cái giai đoạn này Hứa Cường cùng với đã không có tác dụng, giả tam khóa Dưỡng Thân Đan xuống phía dưới, Hứa Cường phỏng chừng không có nửa điểm tăng, dù sao đây không phải là yêu thú máu huyết, có thể gây cho Hứa Cường yêu thú vậy khí lực.

Thế nhưng nhượng Hứa Cường vui mừng chính là, Hứa Cường lực lượng theo giả tam khóa Dưỡng Thân Đan sử dụng, cũng tăng lên nhất mảng lớn, đạt tới đại khái hai nghìn cân trình độ, thực lực hựu lần thứ hai tăng lên.

Uống giả tam khóa Dưỡng Thân Đan, Hứa Cường cũng không có lại tiếp tục tu luyện, ngược lại là cho mình thả tam ngày nghỉ kỳ, tu luyện cũng phải để ý một lòng, trước ở đất hoang sơn ở giữa. Hứa Cường tuy rằng không nói áp lực phi thường lớn, thế nhưng cả ngày giết chóc đã ảnh hưởng một bộ phận tâm tình, nhu yếu nghỉ ngơi thật tốt một phen mới là.

Ba ngày sau đó, Hứa Cường đến rồi Kỳ Tín Âu trước mặt cửa, có nhiều chỗ cần hắn mang theo Hứa Cường, Hứa Cường mới có thể đi vào, đệ tử chánh thức đều có thể cú thêm vào một ít đường khẩu, như đan đường, chiến đường, giới đường chờ một chút, những thứ này đều là yếu Kỳ Tín Âu đài lĩnh đi vào mới có thể gia nhập, Hứa Cường tưởng muốn gia nhập hay giới đường.

Giới đường điều không phải tất cả mọi người có thể gia nhập, giới đường nhân số của cực nhỏ, bởi vì bọn họ khảo nghiệm rất khó đi qua, hơn nữa còn là thuộc về võ tông một trọng yếu bộ môn, điều không phải tùy tiện nhân, có thiên phú có thể gia nhập.

Những trọng yếu bộ môn ở giữa không có cùng ngọn núi đệ tử, nhưng là có thể đi vào nói, nhất định sẽ đã bị cực tốt đãi ngộ, toàn bộ Thủy Trúc ngọn núi cũng không có mấy người có thể thêm vào, nghe được Hứa Cường tưởng muốn đi vào giới đường, Kỳ Tín Âu cũng là 8 thật cao hứng, dù sao có người một nhà ở bên trong, làm việc đều tốt lo liệu một điểm.

Thế nhưng Kỳ Tín Âu mình cũng biết, Hứa Cường thì không có bao nhiêu cơ hội có thể thêm vào giả giới đường.

"U, thật không ngờ chúng ta Kỳ đại nhân cũng sẽ dẫn người lai tiến nhập giới đường a!" Cương mới vừa đi tới giới đường trước cửa thời gian, Hứa Cường nghe được một đạo ắn chứa châm chọc thanh thanh âm của, nhìn lại, một hình vuông kiểm mạp mạp chính đứng sau lưng bọn họ nói, phía sau hắn hoàn theo một người, cũng là đường như Hứa Cường như nhau, tưởng muốn gia nhập giới đường đệ tử chánh thức.

Kỳ Tín Âu hừ lạnh một tiếng, không có cơ hội cái này hình vuông kiểm mạp mạp, mang theo Hứa Cường đi vào giới đường đường khẩu trong, từng trọng yếu đường khẩu đều có một ngọn núi. Vừa đi Kỳ Tín Âu liền nói với Hứa Cường người này lai lịch, cái này hình vuông kiểm mạp mạp là Tiêu Ân, Kỳ Tín Âu và hắn kết thù kết oán cũng là ở trước đây thật lâu, hay đang tiến hành tông môn cửa thứ ba khảo nghiệm thời gian, hai người xảy ra tranh chấp, tuy rằng tới hậu đều thành công trở thành đệ tử chánh thức, thế nhưng hai người thù hận cũng cứ như vậy kết lại, theo thời gian trôi qua, trước đây mâu thuẫn nhỏ cũng không có chậm rãi không có, mà là càng ngày càng sâu.

Tiêu Ân nhìn đi vào giới đường Kỳ Tín Âu hai người, sắc mặt lạnh lẽo, võ tông trong vòng không cho phép đồng môn cùng tàn, thế nhưng các loại phương diện chèn ép lại là có thể, nói thí dụ như đệ tử của hắn tiến nhập giới đường, mà Kỳ Tín Âu đệ tử không có tiến nhập giới đường, đây là một loại châm chọc, cũng là tốt nhất trả thù phương thức.

"Đồ đệ, đợi lát nữa ngươi nhớ kỹ hung hăng châm chọc chèn ép một chút cái kia Kỳ Tín Âu đệ tử, thiên phú của ngươi, tiến nhập giới đường chắc là không có vấn đề gì, về phần cái phế vật đồ đệ, có thể có cái gì năng lực!" Tiêu Ân hung hãn nói.

"Ừ!" Tiêu Ân đệ tử tên là Lý Ốc, nghe được sư phụ mình nói, hắn cũng là dự định dựa theo sư phụ mình phân phó như nhau, hung hăng chèn ép nhân, hắn rất là hưởng thụ cái loại này chèn ép nhân, thấy người khác vẻ mặt thất vọng.

Sau đó Tiêu Ân lưỡng thầy trò cũng đi từ từ vào giới đường, đây là giới đường tuyển nhận con người mới địa phương, bên trong đã đợi vài người, thế nhưng đều là đứng, duy nhất một đang ngồi tựa là một lão giả, đang ngồi ở một trước bàn, không ngừng bài lộng vật gì vậy! Mọi người tiến đến hắn cũng không có ngẩng đầu nhìn liếc mắt.

Lúc này thầy cũng sẽ không khuấy rối hắn, chỉ có lẳng lặng cùng đợi, dù sao năng không thể đi vào, đều phải khán lão giả này khảo nghiệm, có thể qua lão giả này khảo nghiệm, bọn họ là có thể tiến nhập giới đường.

Phía lại nữa rồi không ít người, lão giả này tựa hồ là đã nhận ra đã tới thật nhiều người của, ngẩng đầu nhìn mọi người một cái, ngừng chính động tác trong tay, đứng lên, phân phó nói "Tham gia khảo hạch đáo trước mặt của ta lai, những người còn lại lui ra phía sau một điểm!"

Nói xong những tham dự khảo hạch mọi người đứng dậy, có thập một người đứng dậy, nhìn trước mắt giá thập một người, lão giả ngồi về vị trí cũ, nhàn nhạt nói rằng: "Các ngươi tại sao muốn thêm vào giới đường? Đám mà nói!"

Người thứ nhất đầu tiên nói rằng "Ta nghĩ phải đổi đắc càng mạnh. . ."

Lời còn chưa nói hết, tròng mắt một cái người này, nói rằng "Người bị đào thải, đi thôi! Kế tiếp!"

Thanh niên nhân này còn muốn yếu lý luận cái gì, nhưng là lại bị sự phò của hắn từ sau lại chạy đến, nhanh chóng lôi kéo, đi. Đối mặt loại tình huống này, lão giả tựa hồ đã là thói quen loại tình huống này, cũng không có khán người tuổi trẻ kia liếc mắt.

Tình huống như vậy phát sinh nhượng tất cả mọi người khẩn trương lên, tuy rằng đã là đã được rồi bản nháp, thế nhưng còn dư lại mười người nhân có tám vẫn bị đào thải, bọn họ ngay cả lời đều còn chưa nói hết, đều trực tiếp bị lão giả đào thải.

Tối hậu chỉ còn lại có Hứa Cường và Tiêu Ân đệ tử Lý Ốc hai người, Hứa Cường xếp hạng Lý Ốc trước mặt của "Đạo người, người nói một chút vì sao người muốn gia nhập giới đường!" Lão giả chỉ vào Hứa Cường nói rằng.

"Nhân hòa yêu thú khác nhau hay nhân làm cho sử dụng công nhân cụ!" Hứa Cường bình tĩnh nói ra những lời này, đây là hắn lý giải, giới đại biểu cho trí tuệ của nhân loại, đền bù nhân loại tự trên người bất tức, cũng là và chủng tộc khác có khu địa phương khác.

Nghe được Hứa Cường trả lời, lão giả nhãn tình sáng lên, té té quan sát liếc mắt Hứa Cường, nói rằng "Không sai! Người quá quan, một bên chờ, đây là ta từng ấy năm tới nay nghe được tốt nhất trả lời! Kế tiếp!"

Hứa Cường đi qua nhượng mong muốn không lớn Kỳ Tín Ân vui vẻ, thật không ngờ Hứa Cường cư nhiên có thể đi qua, hơn nữa còn là lão giả nói nghe được tốt nhất trả lời! Trong lòng có lo lắng. Kỳ Tín Ân nhìn thoáng qua Tiêu Ân, đồng thời cũng mang theo một cười nhặt ý tứ hàm xúc.

Thấy Kỳ Tín Ân biểu tình, Tiêu Ân sắc mặt nhất thời khó coi, tuy rằng trong lòng tức giận không nhẹ, nhưng là vẫn muốn xem Lý Ốc biểu hiện thế nào, Lý Ốc qua nói, sắc mặt hắn vẫn có thể đẹp một điểm.

Thấy Hứa Cường có thể đi qua, Lý Ốc trong lòng rất là khẩn trương, cẩn thận nói rằng "Ta muốn đi vào giới đường là bởi vì ta thích, đây là ham, hơn nữa nhân hòa yêu thú khác nhau hay ở chỗ có thể hay không sử dụng công cụ."

Lão giả nhủ mảy một cái "Nửa câu đầu nói rất tốt, thế nhưng người thứ hai cất con của người của hay ngu ngốc, coi như người miễn cưỡng quá quan!"

Kỳ Tín Ân hội này thật là rốt cuộc đương mi thổ khí, nhìn Tiêu Ân, lộ ra khinh thường cười nhặt. . .

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Giảng bài

Chương thứ mười giảng bài

Cho tới nay, Kỳ Tín Ân và Tiêu Ân ân oán đều tồn tại, chỉ bất quá Thúy Trúc Phong người của tính tình đều tương đối khá ba, Kỳ Tín Ân vẫn luôn là ở ẩn nhân, ở hạ phong, sở dĩ lần này có thể hung hăng cười nhạo một lần Tiêu Ân, thị cực kỳ không đối, bởi vì Tiêu Ân phía sau là sở dĩ treo trên bầu trời ngọn núi ở giữa bài danh đệ ngũ ngọn núi, hắn cũng bình thường lấy ra nửa huyền diệu.

"Hai người các người, theo ta đến đây đi!" Lão giả nói rằng, vốn có kế tiếp muốn làm chuyện tình, giao cho những người khác đi làm là được rồi, thế nhưng trong này lại là có thêm Hứa Cường cái này nhượng hắn nhìn trúng người của, sở dĩ hắn tài chính đãi lĩnh hai người kia, khi hắn mang đi Hứa Cường và Lý Ốc thời gian bất tri bất giác có một người ngồi ở hán nguyên lai làm địa phương, cùng đợi tiếp theo nhóm đến đây khảo hạch nhân.

Hứa Cường và Lý Ốc đi theo sau lưng lão giả, đi vào một cái cung điện ở giữa đường nhỏ, này trên đường nhỏ rất nhiều địa phương đều trang sức lên một ít hoa văn, Hứa Cường có thể cảm giác, trong này mơ hồ có một loại khí tức kinh khủng xuyên ra lai, hắn tin tưởng, nếu như điều không phải lão giả này mang vào, bọn họ nhất định sẽ chết tại đây con đường nhỏ ở giữa.

"Các người là người nào ngọn núi?" Lão giả tùy ý hỏi, đây là vì cho bọn hắn thân phận lệnh bài dùng, từng đường khẩu đều có thân phận của mình lệnh bài, đã chứng minh thân phận mình chính thức lệnh bài, từng đệ tử chánh thức đều có một khối, nếu như đi ra vô tông, một có thân phận lệnh bài, người bình thường đều là không có khả năng đi vào nửa vô tông.

"Thiên Tinh Phong!" Lý Ốc hội này nhưng thật ra thương trước một bước Hứa Cường trả lời, mới vừa rồi bị nói một câu, nhượng hắn đối Hứa Cường tự đã có một ít oán hận, hơn nữa sự phụ của bọn họ trong lúc đó ân oán, hai người kia tuy rằng chỉ chung sống nhất khắc, nhưng là lại nhượng Lý Ốc có đổ kị cùng với oán hận Hứa Cường, cho nên mới thương trước một bước nói. Thiên Tinh Phong ở toàn bộ tông môn bài danh cũng rất cao, hơn nữa có chút

bao che khuyết điểm.

"Ta là Thủy Trúc Phong đệ tử!" Tương đối vu Hứa Cường mà nói, hắn tự tương đối bình thân, bất kể là nói, còn là xuất thân và vân vân, đều so ra kém Lý Ốc, thế nhưng hắn đã qua cái kia dễ xung động niên kỉ linh, kiên quyết không sẽ vì việc này mà biểu hiện ra cái gì, vật gì vậy đều phải cần chính theo đuổi.

"Thủy Trúc Phong, không sai!" Lão giả tựa hồ không có nhận thấy được hai người trong lúc đó bầu không khí sai như nhau, nói một câu như vậy, thế nhưng đây cũng là nhượng Lý Ốc trong lòng vô danh giận lên, Thủy Trúc Phong toán cái gì ngoạn ý, có thể có bọn họ bài danh đệ ngũ Thiên Tinh Phong lợi hại? Nói đến cái bài danh này, Hứa Cường cũng là biết, bài danh càng cao ngọn núi, đi qua tổng môn khảo hạch cơ hội cũng lại càng lớn, đây là thực lực.

Thế nhưng cái này Lý Ốc nhưng trong lòng thì không biết, lão giả nhưng thật ra là đã nhận ra hai người bọn họ trong lúc đó có điểm mâu thuẫn. Thế nhưng hắn giá cảm thán cũng phát ra từ nội tâm, hiện tại này ngọn núi bài danh hắn thấy thực sự không coi vào đâu, chỉ có hắn biết, Thủy Trúc Phong cường đại, Thủy Trúc Phong là ở khai tông tới nay tự tồn tại, ẩn núp thực lực tuyệt đối khả dĩ đơn giản nghiền ép Thiên Tinh Phong. Chỉ là những người này không hiện ra mà thôi, nếu quả thật có người chọc tới Thủy Trúc Phong, đây chính là thật là nhất tràng tai nạn, rất rất cường đại ngọn núi cũng sẽ không ở bài danh thượng tranh.

"Giá là của các ngươi lệnh bài, cầm!" Lão giả mang theo hai người bọn họ đến rồi một bày đầy lệnh bài địa phương, chọn hai người cho bọn hắn, đi ngang qua lão giả trong tay sau đó, cư nhiên khắc lên hai người bọn họ tên "Sau đó mỗi tháng nhất hào, số mười, số hai mươi hai người các ngươi băng vào lệnh bài kia tới nghe khóa!"

Như giới đường loại này đường khẩu, là có giảng bài, phương tiện bọn họ nắm giữ cơ sở, cho bọn hắn quán thâm kinh nghiệm, tựa như tông môn, trở thành đệ tử chánh thức sau đó, mỗi tháng số năm, số mười lăm hai ngày đều có thể khứ tổng ngọn núi nghe giảng bài, ngoại trừ sự phở của mình bên ngoài, còn có tông môn nội bộ cường giả chỉ đạo kinh nghiệm, cũng chỉ là chỉ đạo kinh nghiệm mà thôi, sẽ không truyền thụ những vật khác.

Tổng ngọn núi đều có công pháp của mình, vũ kỹ chờ, những thứ này là ở tông môn tàng thư các nội không có, đương nhiên, đó cũng không phải ý nghĩa tông môn tàng thư các vô ích, tàng thư các tầng năm đã ngoài thật là toàn bộ là đồ tốt, tầng năm dưới cũng là có ta thứ tốt, hay khán người vận khí.

Tạp dịch đệ tử và đệ tử chánh thức khác biệt cũng thể hiện ở chỗ này, tạp dịch đệ tử chỉ có thể khứ tàng thư các tìm kiếm công pháp, mà đệ tử chánh thức nhưng có thể trực tiếp tu luyện ngọn núi truyền thừa xuống công pháp, cái này hội một chút xiu giặt lại cự ly.

"Được rồi, để cho ta mang bọn ngươi khứ bực giảng, sau đó giới đường giảng bài cũng sẽ ở nơi nào tiến hành, còn có tài liệu thất, phòng làm việc các ngươi đều có thể sử dụng!" Theo lão giả dạo qua một vòng giới đường sau đó, lão giả liền nhượng Hứa Cường hai người bọn họ ly khai, lão giả mình cũng đang suy tư, rốt cuộc thế nào thu Hứa Cường làm đồ đệ, đối mặt Hứa Cường trả lời, hắn là phi thường thoả mãn, coi như là nhượng hắn nói, cũng chưa chắc có thể nói ra như thế hoàn mỹ trả lời, nếu như Hứa Cường thị cái khác ngọn núi đệ tử hoàn toàn lo, thế nhưng Hứa Cường thị Thủy Trúc Phong đệ tử, như vậy hắn sẽ suy tính một chút. . .

Không phải là bởi vì Thủy Trúc Phong cường thế, sở dĩ không muốn thu đồ đệ, mà là một ngày và Thủy Trúc Phong nhắc lên quan hệ, hắn cũng sẽ bị Thủy Trúc Phong một đám người quan tâm đảo, thật là một khổ sở vấn đề,

Lại đi hoàn một lần toàn bộ giới đường sau đó, Hứa Cường và Lý Ốc hai người ly khai giới đường, Hứa Cường cũng không phải lưu ý, thế nhưng Lý Ốc lại thường ở Hứa Cường trước mặt của đi, trong lòng của hắn cũng là hết sức phiền muộn, vì sao, dựa vào cái gì tự coi trọng Hứa Cường một điểm

Đối mặt loại này nhìn như khiêu khích động tác, Hứa Cường không rảnh để ý, bởi vì Hứa Cường vừa ra tay tự là chân chánh vẽ mặt. . .

Trở lại Thủy Trúc Phong, Hứa Cường và Diệp Chính Bình hai người đều bị gọi vào Kỳ Tín Ân trước mặt của "Các ngươi nếu đều đã trở thành ta Thủy Trúc Phong đệ tử chánh thức, cũng nên truyền thụ ngươi môn ta Thủy Trúc Phong công pháp, ngày hôm nay ta nói với các ngươi các ngươi yếu hoàn toàn bảo mật, cũng không được đem công pháp ngoại truyện, biết không?"

"Ừ!" Hứa Cường hai người đáp ứng nói.

"Ta Thủy Trúc Phong có hai bộ tu luyện công pháp, một bộ chính nguyên công, một quyển ma trải qua! Lưỡng bản đồng tu! Thế nhưng bình thời cũng chỉ là dĩ chính nguyên công kỳ nhân, hai người các ngươi cũng là chúng ta Thủy Trúc Phong thập từ năm đó duy nhất đệ tử chánh thức! , ta cũng mong muốn các ngươi có thể thật tốt tu hành! Tuy rằng chúng ta Thủy Trúc Phong thoát nhìn không được tốt lắm, thế nhưng trên thực tế nhưng cũng không kém, nhưng là chúng ta vĩnh viễn đều thị hai người các ngươi kiên cường nhất hậu thuẫn!"

Nói xong Kỳ Tín Ân đã đem giá lưỡng bản công pháp nói cho bọn hắn thính, Hứa Cường và Diệp Chính Bình hai người đều là càng nghe càng kinh hãi. Giá chính nguyên cung còn không có gì, hoàn toàn là một quyển công chính bình hòa công pháp, thế nhưng cái này ma trải qua cũng dính tới ma cái này khái niệm, dĩ thân nhập ma, thu được lực lượng, bộ công pháp kia cường hãn thật sự là nhượng hai người kinh hãi. Đồng thời cũng phát hiện, chính nguyên công đối với ma trải qua có một loại hỗ trợ lẫn nhau tác dụng, đương nhiên, đó cũng không phải nói chính nguyên công và ma trải qua hay cùng một tầng thứ công pháp, ma trải qua cao chính nguyên công không biết nhiều ít một trình tự, mà là chính nguyên công đặc thù tác dụng không thể thay thế được mà thôi.

"Các ngươi ở thời gian một năm nội hay nhất đều tiên không nên tu luyện ma trải qua, khả dĩ tiên tu hành một chút chính nguyên công, hơn nữa không cần vội và bước vào Luyện khí kỳ, một năm sau đó tông môn đối cử hành một lần tỷ thí, điều kiện là không có bước vào Luyện khí kỳ, đến lúc đó thường cho hội phi thường phong phú!"

"Đã biết, cảm tạ sự phở!" Hai người đồng thời nói rằng, thật không ngờ tuyển trạch giá Thủy Trúc Phong toán là thật chọn được rồi tông môn, Hứa Cường

không có đi tu luyện chính nguyên công, mà là lựa chọn đi nghỉ ngơi, Hứa Cường nghĩ, tu luyện, còn là tâm tính điều chỉnh tốt nữa tu luyện tương đối khá, mang mang lực không sai biệt lắm vừa qua một ngày đêm.

Ngày thứ hai hay giới đường giảng bài ngày, Hứa Cường thật sớm đã đến giới đường bực giảng chờ, phương diện này cũng có mấy người chờ ở bên trong, thấy Hứa Cường đến, cũng thuận tiện và Hứa Cường nói chuyện với nhau đứng lên, một lát sau, Lý Ốc cũng đến, nhưng nhìn thấy Hứa Cường, nhường này, rất là không thích, tìm một chỗ ngồi xuống.

Thấy giá bộ dáng của hai người, giới đường mấy người đệ tử không nói gì thêm, Lý Ốc trên mặt cái loại này ngạo khí hiển lộ không thể nghi ngờ, tương đối vu Hứa Cường mà nói, còn là Hứa Cường được hoan nghênh.

"Người như thế ngạo khí hay quá nặng" cùng là giới đường ở giữa người của có một nói rằng, cũng là phổ thông ngọn núi đi ra ngoài nhân, cũng bị khí, thể nhưng tâm tính cũng rất thấy khai, kỳ thực điều này cũng không có gì đáng giá kiêu ngạo.

Nhượng Hứa Cường kinh ngạc chính là ngày hôm nay giảng bài lại là ngày hôm qua lão giả kia, tên là Ly Huyền, tại đây giới đường địa vị không thấp.

"Ngày hôm qua ta nghe được nhất cú rất tốt nói, với các người chia xẻ một chút!" Ly Huyền vừa mở đầu hay nói như vậy "Nhân hòa yêu thú khác biệt lớn nhất là cái gì? Đó chính là nhân hiểu được sử dụng giới! Mà yêu thú sẽ không!"

"Có thể các người không biết lịch sử, nhân tộc lúc ban đầu là phi thường yếu đuối, nhưng là lại dựa vào các loại giới! Dao kiếm, cùng với bộ phận then chốt thuật chờ, bắn rơi người này tộc hàng tỉ lý ranh giới, giới tác dụng bất khả đại thể! Cũng là chúng ta nhân tộc và yêu thú, và dị tộc khác biệt lớn nhất!"

"Như vậy cái gì vừa giới nì? Đơn giản mà nói, giới chia làm lưỡng loại, một loại thị bình khí! Một loại thị bộ phận then chốt thuật! Cường đại bình khí khả dĩ khiến người cường đại, mà bộ phận then chốt thuật tác là có thể nhượng nhược tiểu chính là nhân nắm trong tay tương đương lực lượng cường đại, cũng tỷ như bầu trời hạm to, đây là một loại cường đại bộ phận then chốt thuật."

"Mà muốn học tập giá lưỡng chủng kỹ xảo, sẽ nói đến một chung điểm, đó chính là chữ khắc trên đồ vật, chữ khắc trên đồ vật khả dĩ chữ khắc vào đồ vật ở bình khí cùng với trong tài liệu, để thăng bình khí chất lượng, sắc bén, hữu chủng chủng lực lượng thần bí, sở dĩ giới hạch tâm hay chữ khắc trên đồ vật. . ."

Nghe Ly Huyền nói một tràng nói, Hứa Cường cảm giác đầu của mình phảng phất cũng không tốt khiến cho, mới vừa bắt đầu những nguyên lý hần vẫn có thể nghe hiểu, đến rồi phía hần hay kiến thức nữa vơi, nhất đoạn văn bên trong, Hứa Cường có thể nghe hiểu một bộ phận, thể nhưng một phần khác, Hứa Cường cũng nghe không hiểu.

Tuy rằng như vậy, Hứa Cường cũng từ những lời này trung nghe hiểu rất nhiều, trong lòng cũng có một thứ đại khái, tiếp theo có thể mình có thể thử xem, giới đường là cao võ tông giàu có nhất tông môn một trong, nhân số hựu tương đối rất ít, sở dĩ có rất nhiều tài nguyên khả dĩ cung các năng luyện tập, cho dù là Hứa Cường bọn họ những tay mới, cũng có thể đi thử, bởi vì rất nhiều giới sư đều là thông qua đốt tài nguyên đốt đi ra ngoài.

Kỳ thực mấy thứ này, Ly Huyền trong lòng mình cũng là có nắm chắc, điều không phải yếu toàn bộ có thể lý giải hần nói nội dung, hần một lần giảng bài nội dung có thể có nắm phần nhất bị những nghe giảng bài đệ tử học cũng đã là rất khá.

"Được rồi, hôm nay tựu giảng đến nơi đây ba!" Ly Huyền nói thật lâu, cũng nói rất nhiều, mọi người đang nghe được câu này thời gian đều là thờ dài một hơi, bởi vì nếu như tái nói tiếp, bọn họ tựu đô hội không nhớ ra được.

Giảng bài sau khi xong, những người này cũng không có vội vã tán đi, mà là đang cho nhau thảo luận giá tiết khóa nội dung, nhìn về mặt cao ngạo Lý Ốc, có rất ít nhân cân hần tham thảo, nhìn và mọi người nói rất tốt Hứa Cường, Lý Ốc trong lòng không khỏi sinh ra một loại hận "Đều là hần. . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thôi, người kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hần biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đã cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thổi rửa đặc siêu phàm thoát tục, thổi rửa đặc không giống bình thường, thổi rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyển, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chót mà nhân vật, hẳn nhiên không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bậm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Vấn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khốe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa đối, nói đối hải tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói đối hải tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hẳn hự đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Trương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thần, khe thở dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Trương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tình nguyện ni!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tình nguyện!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tự thắng tất giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Trương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Trương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hải tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoải địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tình nguyện hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhận tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đảo truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mạt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Trương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Trương Dương? Quách Tĩnh đến Trương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Trương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu điều tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hải tử ngươi nói rất có lý, người nói người có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gạt đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thối ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỳ lương"

thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hán đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thương. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhận tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên vô lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chỉ, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay vô lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tạt ung, không có thực tế chỗ tốt, phải không khẳng phái ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hán chỗ tốt lại?"

Lỗ Hữu Cước cười khò nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kể tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng vô lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình huống trên lý thuyết, hẳn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bạng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bạng? Cái gì bạng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bạng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bạng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bạng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bạng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bạng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bạng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bạng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bạng"

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa sửng sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bạng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương tự của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong vô lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thứ khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bạng cũng giống vậy, tương tự chốn vô lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công lũy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, để cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang từ cổ vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bạng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bạng, khả dĩ ghi chép trong chốn vô lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên vô lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hào một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi. . . Ngươi chính là lên trời phải tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng tròn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, huống là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bảng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bảng phân tam tiểu bảng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều, thần công bảng và Kỳ Vật Dị Chí Bảng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bang cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhân tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Vô Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bang phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Ngà! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiền lành mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đả cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thói rửa đặc siêu phẩm thoát tục, thói rửa đặc không giống bình thường, thói rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyển, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chóp má nhân vật, hẳn tịnh không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bặm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khoe miệng, bần thiêu đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa dối, nói dối hải tử trường không cao."

Triệu Lăng: "..."

Cmm! Nói dối hải tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hấn hự đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm nì!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Tương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thân, khề thờ dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Tương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ nì!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tự thắng tập giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Tương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Tương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đôi mắt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hải tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoỉ địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hấn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thơ mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đảo truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mạt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Tương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Tương Dương? Quách Tĩnh đến Tương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hấn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Tương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Văn Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu điều tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hải tử ngươi nói rất có lý, ngươi nói ngươi có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách nì!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gạt đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viên siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thoái ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỳ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hấn đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên vô lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bất đắc dĩ nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay vô lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tác ứng, không có thực tế chỗ tốt, phải không khẳng định ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn họ chỗ tốt lại!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đứng hay không tinh báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kế tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tinh báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng vô lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tinh khiết trên lý thuyết, hắn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bàng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bàng? Cái gì bàng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bàng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bàng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bàng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bàng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bàng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bàng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bàng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa cũng sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh lợi so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tinh báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bàng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương tự của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong vô lâm đại thể cũng danh thượng đức, có thù khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bàng cũng giống vậy, tương tự chốn vô lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công lũy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, đề cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cố vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bàng, khả dĩ ghi chép trong chốn vô lâm trẻ tuổi tuấn tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên vô lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phái tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng trợn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, hưởng là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thương mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất nã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đối kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bằng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bằng phân tam tiểu bằng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bằng và Kỳ Vật Dị Chí Bảng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bằng danh sách đều có thể đi qua Cái Bằng cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhăn tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Vô Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bằng phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiện lãnh mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đã cầu còn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thổi rửa đặc siêu phàm thoát tục, thổi rửa đặc không giống bình thường, thổi rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyển, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chố má nhân vật, hẳn tính không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bậm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngaoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa dối, nói dối hải tử trường không cao."

Triệu Lăng: "..."

Cmm! Nói dối hài tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hấn hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các người nhiều một ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, người chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi người, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Tương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thần, khề thờ dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Tương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ ni!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tự thắng tất giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Tương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Tương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hài tử, lẽ nào người có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoả địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hấn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đào truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mặt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Tương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Tương Dương? Quách Tĩnh đến Tương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hấn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Tương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu diêu tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hài tử người nói rất có lý, người nói người có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gạt đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thôi ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tập nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỷ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hấn đại tướng. Như vậy, mới rốt cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên vô lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bất đắc dĩ nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay vô lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thờ không tát ung, không có thực tế chỗ tốt, phải không kháng phái ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hắn chỗ tốt lại!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kế tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tựu phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng vô lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thế giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình khiết trên lý thuyết, hắn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bàng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bàng? Cái gì bàng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bàng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bàng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bàng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bàng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bàng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bàng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bàng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay dấp dáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa sững sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bàng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương chuyện của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong vô lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thù khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuộn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bàng cũng giống vậy, tương trong chốn vô lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công luy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, để cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cổ vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bàng, khả dĩ ghi chép trong chốn vô lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên vô lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phải tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng tròn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh

Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, hưởng là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm nì!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, cua xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bảng nì!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bảng phân tam tiểu bảng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bảng và Kỳ Vật Dị Chí Bảng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bang cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhãn tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Võ Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bang phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà chà xát xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiền lành mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cục Hạn Cường Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đã cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thối rửa đặc siêu phàm thoát tục, thối rửa đặc không giống bình thường, thối rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyển, tu luyện một ba năm rưỡi, phòng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chố má nhân vật, hẳn tính không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bậm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa dối, nói dối hài tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói dối hài tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hấn hự đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các người nhiều một ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, người chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi người, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Trương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sùng sốt thân, khề thờ dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Trương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ ni!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tựu thẳng tấp giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Trương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Trương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hài tử, lẽ nào người có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoả địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hấn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đào truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mặt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Trương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Trương Dương? Quách Tĩnh đến Trương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hấn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Trương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu điều tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hài tử người nói rất có lý, người nói người có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gạt đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thối ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tập nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỳ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hấn đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thương. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của người là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Trương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thù không tát ung, không có thực tế chỗ tốt, phải không khẳng định ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hần chỗ tốt lại!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hần cũng không có phát hiện, bắt tri bắt giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kể tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngạo, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình huống trên lý thuyết, hần tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bàng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bàng? Cái gì bàng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bàng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bàng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bàng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bàng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bàng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bàng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bàng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa sững sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bàng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương tự chuyện của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thử khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bàng cũng giống vậy, tương tự chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công lũy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, đề cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cố vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bàng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuấn tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hần run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phái tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng trợn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, huống là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến

đầu, bồi thương mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đôi kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bằng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bằng phân tam tiểu bằng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bằng và Kỳ Vật Dị Chí Bằng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bằng danh sách đều có thể đi qua Cái Bằng cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhãn tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Võ Lâm Thất Bằng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bằng phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiện lạnh mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đả cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thổi rửa đặc siêu phẩm thoát tục, thổi rửa đặc không giống bình thường, thổi rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyển, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chố má nhân vật, hẳn tính không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bậm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Vãn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa dối, nói dối hải tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói dối hải tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hẳn hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, người chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi người, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Tương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thân, khe thở dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Tương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ ni!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tựa thăng cấp giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Tương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Tương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hài tử, lẽ nào người có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoải địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đảo truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mạt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Tương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Tương Dương? Quách Tĩnh đến Tương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Tương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu điều tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hài tử người nói rất có lý, người nói người có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gật đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là len vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thối ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỷ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hãn đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hạo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của người là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tác ứng, không có thực tế chỗ tốt, phải không kháng phái ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hán chỗ tốt lạc!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hán cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kể tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình huống trên lý thuyết, hán tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Võ Lâm Thất Bạng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Võ Lâm Thất Bạng? Cái gì bạng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bạng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bạng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bạng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bạng, tứ viết Võ Lâm Tiềm Long Bạng, ngũ viết Võ Lâm Bách Hoa Bạng, lục viết Võ Lâm Thần Công Bạng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bạng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đập, Lỗ Hữu Cước bị hù đặc sừng sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh lợi so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bạng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương chuyện của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thù khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bạng cũng giống vậy, tương trong chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công lũy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, đề cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cố vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bạng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Võ Lâm Tiềm Long Bạng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hán run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phái tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng trợn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thì, huống là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mả, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bằng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hời.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bằng phân tam tiểu bằng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bằng và Kỳ Vật Dị Chí Bằng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bằng danh sách đều có thể đi qua Cái Bằng cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyền bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhăn tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Võ Lâm Thất Bằng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bằng phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiền lành mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đã cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thôi rửa đặc siêu phàm thoát tục, thôi rửa đặc không giống bình thường, thôi rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyền, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chớ má nhân vật, hẳn tính không có gì lòng kính sợ.

Phủ phủ bụi bậm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa đối, nói dối hài tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói dối hài tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hẳn hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bằng vì sao đóng giữ Tương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thân, khe thở dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Tương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tình nguyện!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tình nguyện!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tự thắng tất giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Tương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Tương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hài tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoả địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tình nguyện hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhãn tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đảo truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mạt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Tương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Tương Dương? Quách Tĩnh đến Tương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Tương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu diêu tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hài tử ngươi nói rất có lý, ngươi nói ngươi có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ư!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gạt đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thoái ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỳ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hãn đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhãn tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu dĩ nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tác ứng, không có thực tế chỗ tốt, phải không khẳng định ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hãn chỗ tốt lại!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kể tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình huống trên lý thuyết, hắn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bàng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bàng? Cái gì bàng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bàng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bàng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bàng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bàng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bàng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bàng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bàng"

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa sửng sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bàng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương tự của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thử khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bàng cũng giống vậy, tương tự chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công lũy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, để cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cổ vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bàng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, người... Người chính là lên trời phải tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng trợn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, huống là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bàng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bàng phân tam tiểu bàng, phân

biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều, thần công bảng và Kỳ Vật Dị Chí Bảng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bang cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyền bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lão trưởng lão nhân tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tỏ tham tiền trạng nói: "Lão trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Vô Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bang phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Ngà! Nói thẳng là tiền ma!" Lão Hữu Cước hiển lãnh mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hần biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đả cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thổi rửa đặc siêu phẩm thoát tục, thổi rửa đặc không giống bình thường, thổi rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyền, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chóp má nhân vật, hần tịnh không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bậm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa đối, nói đối hải từ trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói đối hải từ trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hần hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lão trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lão trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Trương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thần, khê thờ dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Trương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ nì!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tựa thẳng tắp giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Trương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Trương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hải tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thôi địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhận tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đảo truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mạt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Trương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Trương Dương? Quách Tĩnh đến Trương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Trương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu điều tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hải tử ngươi nói rất có lý, ngươi nói ngươi có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách nì!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gật đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viên siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thối ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ từ Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỳ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hán đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ từ Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhận tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Trương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu dĩ nói: "Phòng bị Trương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chỉ, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tác ứng, không có thực tế chỗ tốt, phải không kháng phái ra đệ từ của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hán chỗ tốt lại!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chi điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kể tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tị ngấn, nếu Cái Bang mạnh nhất là tinh bảo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình khiết trên lý thuyết, hắn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Võ Lâm Thất Bàng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Võ Lâm Thất Bàng? Cái gì bàng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bàng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bàng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bàng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, tứ viết Võ Lâm Tiềm Long Bàng, ngũ viết Võ Lâm Bách Hoa Bàng, lục viết Võ Lâm Thần Công Bàng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bàng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đáp, Lỗ Hữu Cước bị hù đặc sừng sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tinh bảo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bàng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương chuyện của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thử khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bàng cũng giống vậy, tương trong chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công luy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, đề cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cố vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Võ Lâm Tiềm Long Bàng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuần tử. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phái tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng tròn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, hưởng là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tổng triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bàng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bàng phân tam tiểu bàng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bàng và Kỳ Vật Dị Chí Bàng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bang cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyền bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhăn tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tỏ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Vô Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bang phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiện lãnh mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hần biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đã cầu còn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thổi rửa đặc siêu phàm thoát tục, thổi rửa đặc không giống bình thường, thổi rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyền, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chố má nhân vật, hần tịnh không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bậm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khoe miệng, bần thiêu dẫu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngaoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa dối, nói dối hài tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói dối hài tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hần hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Trương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thần, khe thở dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Trương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tình nhuệ ni!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tình nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tự thắng tất giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Trương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Trương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hài tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoả địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tôi, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhận tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đào truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mặt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Trương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Trương Dương? Quách Tĩnh đến Trương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Trương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu diêu tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hài tử ngươi nói rất có lý, ngươi nói người có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gật đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thoái ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỷ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hán đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiêu Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhận tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Trương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu nói: "Phòng bị Trương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tác ứng, không có thực tế chỗ tốt, phải không khẳng định ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hán chỗ tốt lại?"

Lỗ Hữu Cước cười khò nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kế tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngạo, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân

đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình huống trên lý thuyết, hẳn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bàng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bàng? Cái gì bàng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bàng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bàng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bàng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bàng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bàng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bàng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bàng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa sững sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mỗi bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bàng thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quân thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bàng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương chuyện của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thứ khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bàng cũng giống vậy, tương trong chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công luy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, để cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bàng tứ cổ vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bàng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bàng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, người... Người chính là lên trời phải tới cứu vớt ta Cái Bàng, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng tròn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, huống là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tổng triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bàng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bàng phân tam tiểu bàng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bàng và Kỳ Vật Dị Chí Bàng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bàng cái này con đường bán đi, " Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhìn tình sáng lên: "Tiểu lãng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Vô Lâm Thất Bàng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bàng phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Ngà! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiền lành mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cục Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đã cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thổi rữa đặc siêu phàm thoát tục, thổi rữa đặc không giống bình thường, thổi rữa đặc từ xưa đến nay đều không có thước nay a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyền, tu luyện một ba năm rưỡi, phòng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chố má nhân vật, hẳn tính không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bặm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa dối, nói dối hài tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói dối hài tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hẳn hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm nì!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bàng vì sao đóng giữ Trương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sừng sốt thần, khê thờ dài: "Mông Cổ câu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Trương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bàng tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ nì!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với vô lâm quyết đấu. Cái Bàng lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bàng thực lực tự thắng tập giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Trương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bàng tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Trương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bàng càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hài tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoả địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thư mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đào truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mạt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Tương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Tương Dương? Quách Tĩnh đến Tương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Tương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu điều tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hài tử ngươi nói rất có lý, ngươi nói ngươi có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gạt đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thoái ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đời sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỳ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hán đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thương. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiêu Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bất đắc dĩ nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chỉ, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tác ứng, không có thực tế chỗ tốt, phải không kháng phải ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hán chỗ tốt lại!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gạt đầu, ngay cả chính hán cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kế tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng

chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình khiết trên lý thuyết, hẳn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bảng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bảng? Cái gì bảng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bảng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bảng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bảng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bảng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bảng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bảng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bảng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bảng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay dấp dáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa sừng sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bảng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương chuyện của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thử khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bảng cũng giống vậy, tương trong chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công luy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, đề cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cố vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bảng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bảng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phái tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng trợn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thí, huống là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tổng triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bảng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bảng phân tam tiểu bảng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bảng và Kỳ Vật Dị Chí Bảng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bang cái này con đường bán đi," Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhăn tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Vô Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra,

nếu như Cái Bang phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiền lành mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đả cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thói rửa đặc siêu phẩm thoát tục, thói rửa đặc không giống bình thường, thói rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thức này a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyền, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chóp má nhân vật, hẳn tính không có gì lòng kính sợ.

Phủi phủi bụi bặm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa dối, nói dối hải tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói dối hải tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hẳn hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm ni!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Trương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sững sốt thần, khe thở dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Trương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thân là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ ni!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tự thắng tấp giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Trương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Trương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hải tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thoả địch khả năng, còn xa không đủ để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp dũng thắng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thơ mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, đối với Triệu Lăng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đảo truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mạt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Tương Dương đến."

Triệu Lăng trong lòng chấn động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Tương Dương? Quách Tĩnh đến Tương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cổ Mộ phái.

Triệu Lăng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Tương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu điều tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lăng mình mưu hoa.

"Hài tử ngươi nói rất có lý, ngươi nói ngươi có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lăng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lăng gật đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương. . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thoái ta truy." Triệu Lăng quá mặt dày mà đem đời sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỷ lương thảo binh khí cung cấp, thứ giết bọn hán đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hạo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiều Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lăng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thì không tác ứng, không có thực tế chỗ tốt, phải không khẳng định ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hán chỗ tốt lại!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lăng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đúng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gật đầu, ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lăng mỉm cười, kể tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lăng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lăng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình khiết trên lý thuyết, hẳn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lăng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Võ Lâm Thất

Bảng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Võ Lâm Thất Bảng? Cái gì bảng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bảng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bảng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bảng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bảng, tứ viết Võ Lâm Tiềm Long Bảng, ngũ viết Võ Lâm Bách Hoa Bảng, lục viết Võ Lâm Thần Công Bảng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bảng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay đáng đáp, Lỗ Hữu Cước bị hù đặc sừng sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bảng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương chuyện của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thù khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuộn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bảng cũng giống vậy, tương trong chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công luy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, đề cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cố vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bảng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Võ Lâm Tiềm Long Bảng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phái tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng trợn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thì, hướng là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bảng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bảng phân tam tiểu bảng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều; thần công bảng và Kỳ Vật Dị Chí Bảng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bang cái này con đường bán đi," Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhân tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Võ Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bang phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiền lành mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên. . . Không được rồi!"

Triệu Lăng: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Tiểu Vương Tử

Lỗ Hữu Cước nhiều hứng thú nhìn trước mắt cái bộ dáng này thanh tú tiểu khát cái: "Qua nhiều năm như vậy, dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ người thật đúng là không nhiều lắm. Tiểu tử thú, ngươi kêu tên gì họ?"

Triệu Lăng bĩu môi, không cho là đúng, hẳn biết rõ, ở Thần Điều chứa nhiều cao thủ trong, Lỗ Hữu Cước võ công căn bản không tính là cái gì.

Cho dù sau lại khổ tu hơn mười năm đả cầu côn pháp, Lỗ Hữu Cước như trước từ trong tay Hoắc Đô. Có thể nói, Lỗ Hữu Cước người này học võ thiên phú là thời rửa đặc siêu phàm thoát tục, thời rửa đặc không giống bình thường, thời rửa đặc từ xưa đến nay đều không có thức này a!

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công cái này hai môn thần công, chỉ cần Triệu Lăng đạt được tùy tiện một quyển, tu luyện một ba năm rưỡi, phỏng chừng cũng sẽ không tái so với Lỗ Hữu Cước yếu. Cho nên đối mặt Lỗ Hữu Cước loại này cấp số chớ má nhân vật, hẳn tính không có gì lòng kính sợ.

Phủ phủ bụi bặm trên người, Triệu Lăng cười nói: "Văn bối tên là Triệu Lăng, năm nay mười lăm tuổi."

"Ai! Mười lăm tuổi, liền trở thành ăn mày, thực sự thương cảm!" Lỗ Hữu Cước không để ý Triệu Lăng co rúm khóe miệng, bản thủ đầu tay sờ người sau đầu, nói: "Ngoan, đợi Lỗ bá bá cho ngươi điểm ăn và ngân lượng mang đi. Nhớ kỹ sau đó không nên nói nữa đối, nói đối hải tử trường không cao."

Triệu Lăng: ". . ."

Cmm! Nói đối hải tử trường không cao?

Triệu Lăng trong đầu vô tận nhỏ nước bọt: Bị coi thường! Lại bị coi thường! Hẳn hựu đặc biệt sao mà bị những Tổng triều đất trứ coi thường! Tuổi còn nhỏ làm sao vậy, mười lăm tuổi làm sao vậy? Lão tử trí tuệ so với các ngươi nhiều một ngàn năm nì!

Trong đầu hạ quyết tâm, muốn cho Lỗ Hữu Cước thấy năng lực của mình, muốn vang dội mà về mặt, cao điệu mà về mặt.

Triệu Lăng nói: "Lỗ trưởng lão, ta sanh ra ở thư hương môn đệ, cũng là đọc qua sách, ngươi chớ có coi khinh ta. Ta xin hỏi ngươi, Lỗ trưởng lão, xin hỏi Cái Bang vì sao đóng giữ Trương Dương thành?"

"Ai!" Lỗ Hữu Cước sùng sốt thần, khẽ thở dài: "Mông Cổ cầu tặc từng bước ép sát, ngay cả hạ ta Đại Tổng nhiều thành. Cái này Trương Dương thành chỗ đầu mối then chốt, quan hệ đến ta Đại Tổng an nguy, thần là ta Đại Tổng con dân, đều có trách nhiệm vì quốc gia đỡ cái này tàn bạo Nguyên Bình. Ta Cái Bang tuy rằng đều là một ít không biết chữ thô nhân, nhưng cũng biết đạo lý này."

"Như vậy, làm sao tài năng đỡ người Mông Cổ quân đội tinh nhuệ nì!" Triệu Lăng mỉm cười, "Cần phải biết chiến trường chi tranh, không thể so với võ lâm quyết đấu. Cái Bang lực lượng tuy rằng cường đại, chỉ sợ cũng không hơn người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ!"

Kim Dung trong tiểu thuyết, tự Thần Điều bắt đầu, Cái Bang thực lực tự thắng tập giảm xuống. Trong đó rất lớn một nguyên nhân, chính là ở Trương Dương thành phòng thủ trung, Cái Bang tiêu hao nhiều lắm thực lực. Đến Trương Dương thành phá ngày nào đó, Cái Bang càng nguyên khí tổn thương nặng nề, từ đó chưa gượng dậy nổi.

"Cái này. . ." Đối mặt Triệu Lăng nghi vấn, Lỗ Hữu Cước á khẩu không trả lời được, đối với Triệu Lăng cũng coi trọng vài phần, "Hải tử, lẽ nào ngươi có biện pháp nào?"

Triệu Lăng mỉm cười, có vẻ thập phần tự tin: "Rất đơn giản, ta có kháng Mông tam sách, có thể kháng cự thiên quân vạn mã."

"Đệ nhất sách, trí suất dũng tương thắng thiên quân."

"Hiện nay thủ thành Lữ Văn Đức Lữ tướng quân không dũng không mưu, tuy có kháng Mông chí tâm, cũng không thói địch khả năng, còn xa không đủ

để đối mặt người Mông Cổ mười vạn quân đội tinh nhuệ hùng sư. Trong chốn võ lâm thịnh truyền bang chủ Cái bang Hoàng Dung nữ hiệp trí so với họ Gia Cát, mà Quách Tĩnh Quách đại hiệp đứng thẳng Triệu Vân, hẳn hai người một văn một võ, nếu có thể viết thơ mời tới, đối với thủ thành nhất định rất có bang trợ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, đối với Triệu Lãng ấn tượng nhất thời cải biến: "Quân Sư cũng nói như thế, ba ngày trước ta đã phái người đi trước Đào Hoa Đảo truyền tin. Nếu như không có ngoài ý muốn, có thể cuối tháng mặt, Quách đại hiệp vợ chồng là có thể chạy tới Tương Dương đến."

Triệu Lãng trong lòng chán động, âm thầm suy nghĩ, Quách Tĩnh bọn họ sẽ đến Tương Dương? Quách Tĩnh đến Tương Dương đóng giữ là ở đưa Dương Quá đi Toàn Chân giáo lúc, nói như thế, Dương Quá lúc này cũng đã bái nhập Toàn Chân giáo, thậm chí khả năng đã bái nhập Cô Mộ phái.

Triệu Lãng y theo trí nhớ kiếp trước đại thể đánh giá coi một cái, cách nội dung võ kịch bắt đầu hẳn là chỉ có ước chừng một lưỡng năm, chờ một hai năm sau, Quách Tĩnh ở Tương Dương thành thăm dò tình huống, đứng vững vàng gót chân, lại triệu khai về Vân Trang anh hùng đại hội, nghênh đón Kim Luân đại hòa thượng, đó chính là Thần Điều luân phiên cao trào đích thực chính khúc dạo đầu!

Đến lúc đó, cao thủ nhiều như mây, là danh dương thiên hạ tiêu diêu tự tại, còn là trở thành sô cầu pháo hôi mặc cho người loay hoay, phải xem Triệu Lãng mình mưu hoa.

"Hài từ người nói rất có lý, người nói người có kháng Mông tam sách, đây chỉ là đệ nhất sách, còn có cái khác lưỡng sách ni!" Lỗ Hữu Cước thanh âm của đem Triệu Lãng từ suy nghĩ trong kéo trở về.

Triệu Lãng gạt đầu, cười nói: "Cái này đệ nhị sách, chính là thần binh trời giáng đánh du kích."

"Mọi người đều biết, võ lâm nhân sĩ và chính quy quan binh so sánh với lớn nhất khuyết điểm, chính là kỷ luật tính so ra kém quan binh. Thế nhưng đồng dạng, người trong võ lâm đồng dạng có ưu thế của mình, đó chính là viễn siêu phổ thông quan binh từng binh sĩ năng lực tác chiến. Nếu là lên vào địch nhân hậu phương, . ."

"Địch tiến ta lùi, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch thoái ta truy." Triệu Lãng quá mặt dày mà đem đòi sau Hồng Quân các chiến sĩ đánh du kích mười sáu tự chân ngôn làm của riêng, rõ ràng nói ra, "Đệ tử Cái Bang, chia thành tốp nhỏ, không ngừng mà quấy rầy quân địch hậu phương, cắt đoạn kỳ lương thảo binh khí cung cấp, thủ giết bọn hãn đại tướng. Như vậy, mới rút cuộc đem đệ tử Cái Bang cái này một khối hảo thép, cấp dùng ở lưỡi dao thượng. Trên thực tế, trăm năm trước Cái Bang ở Kiêu Phong dưới sự hướng dẫn, chính là như vậy chống lại Đại Liêu và Tây Hạ."

Lỗ Hữu Cước nhân tình sáng lên, cười ha ha: "Có lý, thật là hữu lý."

Triệu Lãng tiếp tục nói: "Không chỉ là như vậy, cải biến phương thức tác chiến mặc dù có dùng, lại cũng chỉ có thể ở trình độ nhất định giảm bớt Cái Bang tổn thất, nếu là muốn đem người Mông Cổ đuổi ra ngoài, như vậy còn xa xa thiếu."

Lỗ Hữu Cước mang theo nghi hoặc, hỏi: "Ý của ngươi là?"

"Vùng Trung Nguyên võ lâm bang phái, cũng không chỉ Cái Bang một, như vậy phòng vệ Tương Dương thành trách nhiệm, cũng không phải do Cái Bang một bang phái đến gánh chịu!"

Lỗ Hữu Cước lắc đầu, bắt đầu dĩ nói: "Phòng bị Tương Dương thành mặc dù là đại nghĩa cử chi, nhưng mà không có thiết thực thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ suy yếu môn phái thực lực. Nay võ lâm đại phái một so với một khôn khéo, không gặp thờ không tát ung, không có thực tế chỗ tốt, phải không khẳng phái ra đệ tử của mình đến tiêu hao."

"Vậy cho bọn hãn chỗ tốt lạc!"

Lỗ Hữu Cước cười khổ nói: "Chúng ta một đám ăn xin, bản thân ăn no đều miễn cưỡng, đâu hoàn mới có lợi cấp những môn phái kia?"

"Chỗ tốt không nhất định là thật thật tại tại đông tây, hư cũng có thể a!" Triệu Lãng cười thần bí: "Lỗ trưởng lão, Cái Bang mạnh nhất, có đứng hay không tình báo công năng?"

Lỗ Hữu Cước gạt đầu, ngay cả chính hãn cũng không có phát hiện, bất tri bất giác, mình đã đang nói trong lời nói bị vây bị chỉ điểm nhất phương.

Triệu Lãng mỉm cười, kế tục chậm rãi mà nói: "Nghênh ngang tự ngán, nếu Cái Bang mạnh nhất là tình báo và tin tức công năng, như vậy chức năng này tự phải thật tốt mà lợi dụng. Cái Bang đại khả lấy thành lập một cái nhiệm vụ đường, chuyên môn hướng võ lâm nhân sĩ ban bố đối kháng Mông Cổ quân đội nhiệm vụ, tỷ như, chém giết một Mông Cổ tướng lĩnh, có thể thu được nhiều ít chiến công, đồng thời đem những chiến công, đều nhớ kỹ. Những chiến công, chính là cho bọn họ chỗ tốt."

Tìm một tương đối sạch sẽ địa phương, Triệu Lãng chậm rãi ngồi xuống. Đến từ thế kỷ hai mươi mốt, cái kia tin tức đại bạo phát thời đại, Triệu Lãng chính mình toàn thể giới người cũng không có thời đại cái nhìn đại cục, cùng với một bụng vượt mức quy định một ngàn năm tìm cách, ở tình khiết trên lý thuyết, hẳn tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng chiến lược đại gia.

"Mà những chiến công có gì hữu dụng đâu!" Triệu Lãng khoe miệng nhất câu, cười nói, "Cái này quan hệ đến ta người thứ ba sách lược, Vô Lâm Thất Bàng định giang hồ."

Lỗ Hữu Cước nghi ngờ nói, "Vô Lâm Thất Bàng? Cái gì bàng?"

Triệu Lăng mỉm cười, đếm trên đầu ngón tay: "Cái này bảy bảng danh sách, một viết Kháng Mông Anh Hùng Bảng, nhị viết Kháng Mông Môn Phái Bảng, tam viết Tuyệt Thế Cao Thủ Bảng, tứ viết Vô Lâm Tiềm Long Bảng, ngũ viết Vô Lâm Bách Hoa Bảng, lục viết Vô Lâm Thần Công Bảng, thất viết Kỳ Vật Dị Chí Bảng."

Nhìn Triệu Lăng thuộc như lòng bàn tay dấp dáp, Lỗ Hữu Cước bị hù dọa sững sốt một chút, nhìn chăm chăm Triệu Lăng, ngờ ngác nói: "Năng... Năng giải thích cho ta giải thích sao?"

Triệu Lăng mỉm cười: "Chiến công chính là dùng tại đây ta trên bảng danh sách."

"Mới bước chân vào giang hồ anh hùng hảo hán đơn giản vì danh là lợi, trong đó, danh hựu so với lợi quá nặng một ít. Cái Bang thân là đệ nhất thiên hạ đại bang, tình báo khắp thiên hạ, tự nhiên có quyền lợi chương quản thiên hạ này dư luận quyền."

Triệu Lăng nói rõ nói: "Kháng Mông Anh Hùng Bảng, khả dĩ ghi lại trong một tháng ở Tương Dương trong thành lập được chiến công nhiều nhất một trăm người hoặc hai trăm người, đồng thời đi qua bảng danh sách, tương tự của bọn họ tích truyền bá đến trong chốn giang hồ, người trong võ lâm đại thể sùng danh thượng đức, có thử khích lệ, kháng Mông người tất nhiên cuốn cuộn không dứt."

"Mà cửa này phái bảng cũng giống vậy, tương tự trong chốn võ lâm các môn phái đệ tử lập được chiến công lũy kế đứng lên, tiến hành bài danh, đồng thời công bố ra ngoài, hình thành môn phái bài danh."

Triệu Lăng cười xấu xa nói: "Môn phái thường thường so với cá nhân còn muốn quá nặng mặt mũi, bởi vì chỉ có môn phái uy danh truyền xa, tài năng hấp dẫn đến càng nhiều hơn đệ tử, làm cho môn phái cường thịnh hơn. Kể từ đó, Đại Tổng chứa nhiều môn phái ai còn năng bo bo giữ mình? Bọn họ nhất định sẽ phái ra bản thân tinh anh đệ tử, đến đây Tương Dương viện trợ, để cầu dương danh. Đến lúc đó, chẳng lẽ còn sợ chúng ta Cái Bang tứ cổ vô thân sao?"

"Về phần Tuyệt Thế Cao Thủ Bảng, khả dĩ ghi chép trên giang hồ dương danh đã lâu cực kỳ nhất lưu tông sư cao thủ, Vô Lâm Tiềm Long Bảng, khả dĩ ghi chép trong chốn võ lâm trẻ tuổi tuần tú. Kể từ đó, hình thành cường hữu lực bài danh cạnh tranh, vùng Trung Nguyên võ lâm cái này than từ thủy nhất định bị khuấy động, đến lúc đó anh tài xuất hiện lớp lớp, lo gì không ai mới cho ta Đại Tổng hiệu lực?"

Lỗ Hữu Cước chấn kinh.

Thân hình hắn run, vỗ đùi, kinh hô: "Hảo một kháng Mông tam sách a! Triệu Lăng, ngươi... Ngươi chính là lên trời phải tới cứu vớt ta Cái Bang, cứu vớt ta Đại Tổng hi vọng a!"

Hi vọng?

Triệu Lăng trợn mắt một cái, âm thầm bĩu môi, trong đầu nhỏ nước bọt nói: "Lão tử mới không muốn làm cái gì cứu thế chủ ni! Ngay cả Quách Tĩnh Quách Đại lão thực như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, ở Tương Dương thành phá thời gian đều cách thì, huống là ta. Ta đây tiểu thân bản, còn muốn sống thêm hai năm ni!"

Quay về với chính nghĩa Nguyên triều Tống triều, hơn một ngàn năm sau đều là Hoa Hạ người một nhà, để một đã định trước thống nhất quốc gia chiến đấu, bồi thượng mình mạng già, đâu không đùa a?

Cái gì kháng Mông đại nghiệp, căn bản sẽ không gì ý nghĩa. Cười nhanh nhất mã, uống rượu mạnh nhất, học lợi hại nhất võ công, của xinh đẹp nhất nàng, đây mới là một hợp cách người đời kiếp nên có truy cầu.

"Được rồi, còn có còn dư lại cái gì bách hoa, thần công bảng ni!" Từ cười to trung bình tỉnh trở lại, Lỗ Hữu Cước kể tục hỏi.

Triệu Lăng nhất phó xem ngu ngốc biểu tình nhìn về phía Lỗ Hữu Cước: "Đương nhiên là dùng để bán lấy tiền a! Bách hoa bảng phân tam tiểu bảng, phân biệt ghi chép mười lăm đến hai mươi, hai mươi đến hai mươi lăm, cùng với hai mươi lăm đến ba mươi tuổi nữ hiệp, tuyệt đối dễ bán đại bán, dẫn dắt mới thủy triều, thần công bảng và Kỳ Vật Dị Chí Bảng dùng để ghi chép các loại thần công và kỳ vật, đối với người trong võ lâm, cũng là một loại tốt tiêu khiển."

"Tất cả bảng danh sách đều có thể đi qua Cái Bang cái này con đường bán đi," Triệu Lăng tay quay ngón tay toán nói, "Như vậy tính ra, một tháng canh tân một lần, một quyển bán một nhị tam lưỡng, tuyệt đối năng kiếm rất nhiều tiền đâu!"

Đột nhiên, Triệu Lăng chợt vỗ đùi: "Được rồi!"

Lỗ trưởng lão nhãn tình sáng lên: "Tiểu lăng, lẽ nào ngươi hựu nghĩ tới điều gì ý kiến hay?"

Triệu Lăng hắc hắc cười, híp mắt chà xát ngón tay, tổ tham tiền trạng nói: "Lỗ trưởng lão, ta vừa phản ứng kịp, cái này Vô Lâm Thất Bảng chủ ý là ta ra, nếu như Cái Bang phát tài, có thể hay không cho ta phân điểm tri thức quyền tài sản phí?"

"Cái gì là tri thức quyền tài sản phí a!"

"Chính là, chính là cái này ma!" Triệu Lăng chà chà xát chà xát ngón tay, trong mắt hiện lên quang nói.

"Nga! Nói thẳng là tiền ma!" Lỗ Hữu Cước hiền lành mà vỗ vỗ Triệu Lăng vai, "Cái này, đương nhiên... Không được rồi!"

Triệu Lăng: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cực Hạn Cường Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.